

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 22. září 2022 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ladislavy Lužanové a přísedících Ludmily Hyské a Dagmar Markovičové

takto:

Obžalovaný

J M,
narozený [REDACTED] v Rakovníku, bez zaměstnání, trvale bytem [REDACTED], Kladno,

se podle § 226 písmeno a trestního řádu **z p r o š t ů j e** obžaloby pro skutky, že

- 1) v přesně nezjištěné době nejméně od února 2015 do 28. 10. 2015 na různých místech v Kladně, v Praze i na blíže nezjištěných místech v Polsku, slovně urážel poškozenou S [REDACTED] M [REDACTED], štípal ji po těle, čímž jí způsoboval modřiny a opakovaně jí vyhrožoval zabitím, uváděl jí, že si vezme pistoli a vystřelí celou její rodinu, že má nabitou pistoli, že ji jde zabít,

tedy

jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

- 2) v době od 29. 10. 2015 do 21. 12. 2016 po uzavření manželství v místě jejich společného bydliště, v Kladně, v ul. [REDACTED], v garáži v Kladně v Dříně a na dalších místech v Kladně a v Praze, fyzicky a psychicky týral poškozenou S [REDACTED] M [REDACTED], nar. [REDACTED] tak, že ji urážel vulgárními výrazy, štípal do těla, čímž jí způsoboval modřiny, rovněž ji chytl za levou ruku, kterou jí ve dvou případech popálil cigaretou, čímž jí způsobil 7 kožních jizev na vnitřní straně levého předloktí a 2 jizvy na palcové straně předloktí, přičemž tyto poranění lze posuzovat jako mučivé útrapy pro bolestivost poranění, zakazoval jí se stýkat se svojí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Kulíková

rodinou, když s ním poškozená chtěla ukončit vztah, fyzicky ji napadal fackami do obličeje, v době kdy se zdržovali ve společně pronajaté garáži v Kladně v Dříně a poškozená od něho chtěla odejít, garáž uzamkl, poškozené vyhrožoval zabitím, strčil ji tak, že upadla na zem, kde ji chtěl kopat do těla, poškozená tomu zabránila tím, že seděla a byla tiše, obžalovaný jí řekl, že žena se musí chlapa bát, v listopadu 2015 ji chytil jednou rukou pod krkem a zvedal do výšky, pak s ní začal bouchat o nábytek, po tomto útoku měla poškozená na celém těle modřiny a na krku škrábance, aby se poškozená zbavila sevření obžalovaného na krku, kousla ho do ruky, poté se jí podařilo z bytu utéci, neboť bylo odemčeno, obžalovaný ji většinou doma zamykal, aby nemohla sama opouštět byt, dále uváděl, že pokud jeho jednání někomu sdělí, zabije ji, v prosinci 2015 po návštěvě příbuzných v Jenči, přišel z kuchyně se sekáčkem na maso, který poškozené přiložil na hrudník, dále v několika případech za zády svého otce nebo jiných členů rodiny rukou naznačoval výhrůžná gesta, aby byla ticho, dne 24. 12. 2015 ji slovně urážel, štípal po těle, po štípancích měla modřiny, poté co poškozená zjistila, že je gravidní, do ní v jednom případě strčil tak silně, až upadla na stůl v obývacím pokoji, po tomto napadení měla modřinu na stehně, dále ji fyzicky napadl tak, že ji po předchozí hádce srazil na zem, kde jí asi 2 x kopnul do břicha bosou nohou a přitom jí nadával, že je zlá svině, v době od listopadu 2015 do února 2016, v ložnici ji strčil rukou do hrudníku, když spadla na postel, jednou rukou ji uchopil za její obě ruce, které jí dal za hlavu, poškozená plakala, prosila ho, aby to nedělal, že to nechce, na to jí sdělil, že se bude dít to, co chce on, druhou rukou uchopil její tričko u krku, které roztrhl do oblasti břicha, stáhl ji kalhoty od pasů dolů, z boků ji stáhl spodní kalhotky, poté si sám stáhl kalhoty do oblasti kolen, stáhl si spodní prádlo, přitom jí řekl, aby byla ticho, jinak že ji zabije a poté na ní vykonal soulož, styk trval asi minutu, obžalovaný se neuspokojil, poškozené řekl, že je děvka a odešel do koupelny, tímto jednáním jí způsobil modřiny na obou zápěstích, když se dne 23. 1. 2016 se poškozená S. M. podrobila gynekologickému zákroku - revizi dutiny břišní, z důvodu ukončení sedmítýdenního těhotenství, v době po zákroku, v tzv. šestinedělí, po ní požadoval sex i přesto, že mu sdělila, že není ještě není ze zdravotních důvodů v pořádku, v ložnici ji povalil na postel, strhnul z ní oblečení, poškozená plakala, prosila ho, že nemůže, že jí to bolí, že může dostat nějaký zánět, přitom se ho snažila od sebe odstrkovat rukama, obžalovaný jí řekl „buď ticho, ty svině“, rukou ji chytil její obě ruce za zápěstí, které jí dal za hlavu, druhou rukou si vysvlékl trenky a následně na ní vykonal soulož, obžalovaný po celou dobu držel poškozené obě ruce, styk trval zhruba 3 minuty, poškozená v době styku krvácela, plakala, dne 14. 2. 2016 ji opětovně fyzicky napadl, bil ji nejméně 4-5 ti ranami pěstí do obličeje, čímž jí způsobil modřinu na levém oku u spánku, poté ji začal dusit, jednou rukou chytil za krk, který jí zmáčkl jednou rukou, poškozená ho žádala, aby ji pustil, když spadla na zem, obžalovaný do ní začal kopat, poškozená měla po útoku na těle modřiny, obžalovaný jí pak zakázal vycházet z bytu, z důvodu, aby nikdo na ní modřiny neviděl, po tomto útoku poškozená dne 21. 2. 2016 vyhledala lékařské ošetření na očním oddělení v Nemocnici Na Bulovce v Praze, cestou na vyšetření ji obžalovaný chytil zezadu za krk, sdělil jí, že jí má dost, že skončí v hrobě u svého dědy, opětovně ji vyhrožoval zabitím a přitom jí vulgárně nadával, přičemž jednání obžalovaného zanechalo následky na psychickém stavu poškozené, přičemž v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatické stresová porucha s následným omezením v běžném způsobu života po dobu delší šesti týdnů,

tedy

jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí, a takový čin páchal delší dobu a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a čin spáchal zvláště surovým způsobem,

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

jednak jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to může vzbudit důvodnou obavu,

čímž měl spáchat

v bodě 1-2) přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku, v bodě 2) v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno a), b), d) trestního zákoníku a zločinem znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a poškozená S█████ F█████, rozená Ch█████, s nároky na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. V této trestní věci bylo již jednou rozhodnuto rozsudkem ze dne 15. 7. 2019, č. j. 2 T 80/2017-601, kterým byl obžalovaný J█████ M█████ podle § 226 písmeno a) trestního řádu zproštěn obžaloby pro oba skutky uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí, v nichž bylo spatřováno spáchání jednak přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku v bodě 2) v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odstavec 1, 2 písmeno a), b), d) trestního zákoníku a zločinem znásilnění podle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku, a poškozené Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a S█████ Ch█████ byly podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se svými nároky na náhradu škody odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Tento rozsudek byl zrušen usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30. 12. 2019, č. j. 10 To 354/2019-625, a věc byla vrácena soudu I. stupně, kterému krajský soud uložil dokončit výslech poškozené a znovu vyslechnout svědky F█████ a M█████ Ch█████, všech tří svědků se dotázat na odchylky mezi jejich výpověďmi z přípravného řízení a v řízení před soudem, aby tak mohl vyjasnit a odstranit zjištěné nesrovnalosti, teprve poté všechny provedené důkazy zhodnotit a podrobně rozebrat důkazní situaci, pečlivě zhodnotit okolnosti svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaného a následně vyvodit stavu věci i zákonu odpovídající rozhodnutí, které musí v souladu s § 125 odst. 1 trestního řádu také přesvědčivě odůvodnit.
3. Obžalovaný J█████ M█████ od počátku trestního řízení popíral, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Poškozené nevyhrožoval fyzickou likvidací ani likvidací její rodiny, popřel, že by poškozené ubližoval před svatbou či že by ji fyzicky napadal po svatbě, kdy měli líbáanky, stejně tak popřel, že by ji napadal v době jejího těhotenství. Vypověděl, že když spolu chodili, neměl žádný důvod ji urážet, miloval ji, všechno bylo naprosto v pořádku. Naopak když v srpnu 2015 vyzvedávali atrakci, kterou nechal pro něho a poškozenou postavit jeho otec, viděl u poškozené nateklé oko. K tomu mu řekla, že jí to udělal její otec, protože se obžalovaného zastala. Později v průběhu vztahu a v manželství měli rozdílné názory na společné soužití a vedení domácnosti, proto se dohadovali. Při tom docházelo i k nadávkám, ovšem z obou stran. Jejich vztah a soužití s poškozenou, jejich vzájemné dohady obžalovaný podrobně ve svých výpovědích popsal. Odmítl, že by poškozené vyhrožoval zabitím, popřel, že by vyhrožoval zabitím někomu z její rodiny, nemá sekáček na maso ani pistoli. Popřel rovněž, že by někdy došlo k fyzickému konfliktu mezi ním a poškozenou. Od Silvestra, kdy mu poškozená řekla, že je těhotná, ani po potratu spolu neměli intimní styk. Obžalovaný rovněž uvedl, že na poškozené neviděl popálení od cigaret. Poškozená měla klíče od bytu,

měla i svůj mobilní telefon. Mobilní telefon jí nebral, naopak na Valentýna jí koupil nový telefon a každý den jí kupoval kredit 300 až 400 Kč, protože ona nemohla být ani chvilku bez své sestry a rodičů, s nimiž byla v pravidelném a častém kontaktu. Popřel, že by poškozené zakazoval navštěvovat její rodinu. Neměl k tomu důvod, sám je navštěvoval rád, stejně jako se navštěvovali s jeho rodiči. Potvrdil, že asi dva týdny po svatbě došlo skutečně v jejich bytě ke schůzce s rodiči obou, ovšem důvodem této schůzky bylo řešení finančních záležitostí, nikoli konflikt mezi ním a poškozenou. On měl v úmyslu, že by s poškozenou mohli přes zimu brigádně pracovat v OC Central, což otec poškozené odmítl s tím, že S. [redacted] vyrostla u kolotočů a nebude nikomu dělat otroka. Vypověděl, že v jednom případě s ním poškozená skutečně jela do garáže na Dříně, ovšem zde poškozená ani nevystoupila z auta. On zde jen vyzvedl televizi. V garážích pracovalo zhruba 50 lidí, určitě by si všimli, kdyby tam k něčemu došlo. Vypověděl rovněž, že si všiml modřiny na noze poškozené, když se společně koupali, ona mu k tomu řekla, že se uhodila při vysávání. Říkala mu také, že byla 20 minut v soláriu, a když se zvedla, zamotala se jí hlava a uhodila se. Z toho pak měla šrám u oka. Stejně tento šrám u oka vysvětlovala i švagrové. Obžalovaný rovněž uvedl, že v nemocnici Na Bulovce v únoru 2016 byli proto, že poškozená měla zánět spojivek. Šrám pod okem s touto návštěvou neměl žádnou spojitost. Popřel také, že by na společné dovolené na Slovensku došlo z jeho strany k napadení poškozené, společně s nimi v pokoji spal bratr poškozené. Domnívá se, že jeho jedinou vinou je to, že dal slib, že s rodinou Ch. [redacted] odjede na jaře s kolotoči do Polska. Oni s tím počítali, ale on si to rozmyslel, chtěl žít jinak. Problémy ve vztahu s poškozenou a její rodinou nastaly až v okamžiku, kdy poškozené a její rodině sdělil, že zůstanou doma, že budou chodit do práce a že s nimi s kolotoči nepojedou. To rodina poškozené i ona sama odmítala. Ve stejné době došlo u poškozené k potratu. Popřel, že by k němu došlo v důsledku napadení poškozené z jeho strany, naopak těhotenství se od počátku nevyvíjelo dobře. Potrat ovšem dávala rodina poškozené za vinu jemu, prohlásili ho za impotenta a za blbečka. On poškozené nabízel, že budou žít svůj život, že budou pracovat, její reakce ale byla taková, že nemůže být bez rodičů a že musí pomáhat matce. Problémy mezi nimi se kvůli tomu stupňovaly, oba začali hovořit o rozvodu a nakonec se s poškozenou po hádce v únoru 2016 v nemocnici Na Bulovce rozešel. Podle jeho názoru je celý tento případ vymyšlený. To dovozuje z toho, že tři dny poté, co poškozenou opustil, byli on, jeho otec a jeho bratři fyzicky napadeni ze strany rodiny poškozené. Při tomto napadení jeho otec utrpěl těžké zranění oka, on měl otřes mozku, jeden bratr rozseklý ret a druhý bratr zůstal ležet na zemi. Následující den po tomto napadení poškozená oznámila na policii, že se k ní špatně choval a že ji napadal. Později se k tomu přidalo znásilnění a pálení cigaretou. Podle jeho názoru k tomu byla dotlačena. Podotkl, že on je nekuřák, cigarety doma nemá.

4. Poškozená S. [redacted] Ch. [redacted] potvrdila výpověď obžalovaného o tom, že spolu začali chodit v únoru 2015. Vypověděla, že zpočátku se choval nadměrně výborně. Ona pak v březnu 2015 odjela s rodiči do Polska, a ještě před odjezdem začaly ze strany obžalovaného vulgární nadávky na její adresu. To jí zdůvodňoval tím, že jsou zvyklí doma se takto bavit a že je na to zvyklý z posilovny. Posledních 5 dnů před odjezdem ji začal štípat do ruky, do nohy nebo do pasu, štípal ji hodně často. Říkal jí, že to bylo ze srandy. Bral to jako pošťuchování, ale jí to bolelo. Byla samá modřina, on říkal, že si ty modřiny udělala sama. Kolem 20. 3. 2015 odjela s rodiči do Polska, kde byli do října 2015. Za tu dobu za ní obžalovaný přijel asi 3x-4x, na 5 dnů až týden. Asi týden poté, co se vrátila z Polska, začal hledat chyby na její rodině, myslel si, že ji její příbuzní navádějí proti němu. Už při první návštěvě v Polsku došlo z jeho strany k fyzickému násilí vůči její osobě. Obžalovaný ji štípal, vulgárně a sprostě jí nadával, i když neměl důvod ji urážet. V květnu 2015 za nimi byl obžalovaný v Polsku asi 2 dny. Zase ji štípal a smál se tomu, a když chtěla odejít, chytil ji za ruku a dal jí facku. Potom se omlouval, že je mu to líto, přísahal, že to už neudělá, aby to nikomu neříkala. Ona měla modřinu, kterou si zakryla vlasy. Potom spolu s ní a s jejími rodiči jeli do Prahy. Ona o tom řekla jeho matce, která jí řekla, že se mu pokusí to vysvětlit a že ho poškozená musí

provokovat. Chtěla po ní, ať to neříká otci obžalovaného ani svým rodičům. Ona to řekla D. K., přítelkyni bratra obžalovaného. Ta ji litovala a také ji nabádala, aby to nikomu neříkala. D. se jí svěřila s tím, že jí M. zakázali stýkat se se svou matkou a že ji obžalovaný napadl pěstí, až spadla na zem, přičemž původně chtěl udeřit její matku. Po návratu do Polska ji obžalovaný v telefonu sprostě nadával. Když za ní přijel v červnu nebo v červenci, chtěl po ní, aby se nestýkala se sourozenci. Obžalovaný ji před tím v dubnu nebo v květnu 2015 v Polsku požádal o ruku. Rodiče byli zprvu nadšeni, nevěděli, jak se k ní obžalovaný chová. Když pak v Praze vyřizovali svatbu, s obžalovaným se pohádali. Důvodem bylo to, že jí se nelíbilo, jak ji obžalovaný nadává a štípe. Ona se této hádce vrátila domů a asi hodinu na to ji obžalovaný telefonoval, že má pistoli, že sedá do auta a že je všechny zabije, ji i její rodinu, i návštěvu, která zrovna byla u nich doma. Ona měla obrovský strach, proto telefonovala matce obžalovaného a jeho bratrovi, telefonovala i se samotným obžalovaným. Do toho přišla její matka, která slyšela obžalovaného křičet do telefonu, že je jede vystřílet. Matka z toho šlela, byla z toho hotová. Ona se snažila rodičům říct, že to obžalovaný tak nemyslí. Čekala na něj venku a viděla pouzdro i pistoli, jak si ji obžalovaný schovával v autě pod sedačku. Slíbil jí, že pistoli nepoužije a že se jí zbaví. O té zbrani jí řekl, že ji má nelegálně, že se jí musí zbavit. Obžalovaný šel k nim domů, omlouval se jí i jejím rodičům, že to byl amok, a chtěl ještě šanci. Rodiče chtěli, aby to s ním ukončila, ale ona ho měla ráda. Myslela, že se to po svatbě změní, ale štípání a hádky pořád přetrvávaly. O všem věděl bratr obžalovaného V. a jeho přítelkyně D., oba ji telefonovali, jestli je v pořádku. Obžalovaný ji pak zakázal, aby si s nimi volala. Uvedla také, že jak obžalovaný, tak jeho bratr ji vyprávěli, že je otec bil, obžalovaný ji vyprávěl, že jeho otec fyzicky napadal i jeho matku.

5. Poškozená poté vypověděla, že se z Polska vrátili nastálo do Čech v říjnu 2015 a dne 29. 10. 2015 byla svatba. Ona věřila, že se obžalovaný po svatbě změní a zároveň měla strach kvůli předchozímu vyhrožování. Po svatbě bydleli do února 2016 ve ulici v Kladně. Už týden po svatbě začaly hádky od obžalovaného, protože si myslel, že nemá ráda jeho matku. Fyzicky ji napadl, dal jí facku a začal ji dusit. U toho jí nadával, říkal, že se ženská musí chlapa bát. Škrtil ji tak dlouho, až nemohla dýchat. Bránila se, pak jí dal pěstí. V té době ležela na posteli, na kterou ji povalil. Trvalo to tak 15 minut, pak ji pustil s tím, že to nesmí nikomu říct, jinak ji zabije. Pak už se ho bála. Svěřovala se své kamarádce A. Ch. a sestře M. A. ji byla navštívit v Polsku a sama si všimla jejích modřin i chování obžalovaného.
6. Poškozená rovněž uvedla, že obžalovaný měl střídavé nálady, všimla si, že každé ráno užíval nějaké léky, údajně vitamíny. Vždycky se usmíval, když ji bil. V listopadu 2015 ji v ložnici přes moc svléknul, trhal z ní oblečení. Chytil jí obě ruce a přes moc ji zneužil. Nejprve křičela o pomoc, potom už měla strach, že ji zabije. Potom za ní přišel, že to tak nemyslel a smál se. Přitom měl v ruce nůž, to v ní vzbudilo strach, že by jí mohl něco udělat. U lékaře nebyla, zranění si nefotila, protože ji kontroloval telefon, nikomu se nesvěřila. Nadávky byly u něj normální, zvykla si na ně. Asi za 10 dní jeli na myčku v Dříní, tam jí vyčítal, že ho podvádí, dohadovali se. Obžalovaný zamkl garáž a řekl jí, že ji zabije. Strčil ji na zem, chránila si obličej a on ji chtěl dát pěstí. Prosila ho, aby ji nechal být, že nebude odmlouvat, a on ji dvakrát kopnul do břicha a do stehna, a pak jí řekl, aby mu zmizela z očí. Ona se pak svěřila matce obžalovaného, že se k ní chová ošklivě a že ji napadl. Ona slíbila, že mu domluví a chtěla po ní, aby to neříkala svým rodičům. Poškozená rovněž uvedla, že nemohla sama nakupovat, jen jednou šla sama, a to ji obžalovaný sledoval. Když přišel domů, zamknul a klíče si dal do kapsy. Klíče od bytu měli jen jedny. Když chtěla volat rodičům, musela obžalovaného poprosit, aby jí dal mobilní telefon, když chtěla mobil použít, musela se ho zeptat, a on jí pořád koukal přes rameno. K jeho rodičům chodili na návštěvu každý den, k jejím jen jednou týdně. Vadilo mu, když telefonovala se svými sourozenci. Kvůli tomu se hádali. Dostal vztek, chytil ji oběma rukama za krk, zdvihl ji a začal s ní bouchat o obývací stěnu, že si dovolila mu odporovat. Po tom měla hodně poškrábaný krk od řetízku, který měla na krku. Pak ji pustil

jednou rukou a dal jí facku. Jí se v té době podařilo vzít telefon a utéct z bytu. Klíče byly v zámku. Venku zavolala bratrovi, že se s obžalovaným pohádala, že jí dal facku, že se ho bojí a že ji určitě zbije. Bratr byl v šoku, telefonoval obžalovanému, který mu řekl, že to byl jen malý pohlavek ze srandy. Ten večer k nim přijeli její rodiče i rodiče obžalovaného, viděli její poškrábaný krk. Obžalovanému dal jeho otec facku, upozorňovali ho na to, že ji nemůže bít, že na ni nemůže vztahovat ruku. Obžalovaný slíbil, že už to nikdy neudělá. Její rodiče chtěli, aby s nimi odešla, ona ale měla strach z obžalovaného, a proto zůstala. Začátkem prosince jeli k jejímu strejdovi do Jenče. Obžalovaný tam pil alkohol, pod stolem ji zase štípal, nadával jí a říkal, že všechny jenečský zabije. Bouchal pěstí do dveří u koupelny, pak z kuchyně přinesl sekáček na maso a přiložil jí ostrou hranu hrudník. Pak začal plakat, že ho nikdo nemá rád. Pak se zase rozčílil a chtěl odjet do Jenče. Ji zamkl v bytě. Vrátil se po půlhodině s tím, že nikam nedošel a že cestou upadl. Ona se svěřila druhý den D. K., které řekla, že se obžalovaného bojí, a prosila ji, ať nikomu nic neříká. Když měla poškozená 12. 12. 2015 svátek, chtěla ho oslavit s kamarády u svých rodičů v Praze. Obžalovaný nechtěl, ani jeho matka. Opět jí vyčítal, že nemá ráda jeho matku a že ho podvádí, nadával na její sourozence. Nato jí dal facku přes obličej, na tváři měla červený otisk. Ona měla vztek a řekla mu, že od něj jde pryč. Když se obouvala a chtěla klíče od bytu, obžalovaný dostal amok a strčil ji na skříň. Upadla, měla modřinu přes celé stehno. Její telefon měl obžalovaný. Ona zatelefonovala svému otci, že se zase pohádali a jí obžalovaný dal facku. Plakala, že to nemůže vydržet. Její otec zavolal otcí obžalovaného a všichni tam přijeli. Snažili se obžalovanému domluvit, že ji nemůže bít. Po několika dnech jeli k jejím rodičům, tam řekla otcí na jeho dotaz, že všechno v pořádku. Měla strach, bála se. Přemluvila svého bratra F., aby jel s ní domů, protože se obžalovaného bála. Dne 1. 1. 2016 poškozená zjistila, že je těhotná. Když to následující den řekla obžalovanému, dal jí facku, zdálo se jí, že miminko nechce.

7. První styk měli po svatbě 30. 10. 2015, od té doby spolu spali tak 1x týdně, pak 1x za dva týdny. Ona moc nechtěla, byl jí odporný, řekla mu, že nemá zájem, pak mlčela. Myslela si, že by to udělal přes moc, že by ji sexuálně zneužil a pak zbil. Občas i plakala. V listopadu měli asi 4 pohlavní styky, jeden oboustranně chtěný, tři z její strany nechtěné. Je si jistá, že kdyby obžalovanému kladla odpor, zbil by ji. S obžalovaným se dohadovali kvůli tomu, komu řekne jako první, že je těhotná, k jakému bude chodit lékaři. Dal jí facku, strčil do ní, až upadla na zem, ukrutně se rozčílil a začal do ní kopat. Při tom jí nadával. Pak se sebral a odjel ke svým rodičům, ji doma zamkl. Z tohoto napadení dokládala modřinu na stehně. Ten večer začala špinit, bolelo ji břicho, jak jí kopal do břicha. Obžalovaný ji odmítl odvézt na vyšetření. Chtěla od něj odejít, ale nechtěla, aby dítě vyrůstalo bez otce. Ten večer byl u nich její bratr, ale neřekla mu, že ji obžalovaný napadl, protože měla strach. Bratr jí odvezl do nemocnice, kam za ní přijela i sestra a švagr. Ani lékaři neřekla, že ji obžalovaný napadl. Jeho matka chtěla, aby se rozvedli. Bratr ji vzal k rodičům, ona nikomu neřekla, že ji obžalovaný napadl. Druhý den se s obžalovaným vrátila domů.
8. Byli domluveni s jejími rodiči, že společně pojedou na hory do Tatralandie. Lékař jí to také doporučil. Bydleli v patrových bungalovech. Obžalovaný se s ní zase hádal, kopnul ji do kolene, spíš ke stehnu. Jí se podlomila noha a spadla na břicho. Do toho přišla její matka, která to viděla. Dopadla na zadek, o žádný předmět se neuhodila. Obžalovaný se vymlouval, říkal, že to bylo neúmyslné, nechtěl, aby se to řešilo. Matka měla o ní strach a dala k nim spát staršího bratra. Druhý den začala silně krvácet. Obžalovaný nechtěl, aby jeli předčasně domů, nějak to tam přežila a ze Slovenska jeli rovnou do nemocnice do Kladna, kde se dozvěděla, že potrácí a že se s těhotenstvím nedá nic dělat, že jí udělají zákrok. Po zákroku oznámila obžalovanému, že od něj odchází. On začal plakat a prosil ji, aby mu odpustila, že se zabije, když od něj odejde. Ona byla vyčerpaná, všechno mu odkývala, neměla náladu se s ním bavit. Týden na to začal být agresivní, začal jí nadávat. Měl na ni vztek, že nechtěla mýt vnitřek

- nákladního auta nebo hrát bowling. Chtěl i sex, ačkoli věděl, že je v šestinedělí, že je jen dva týdny po zákroku. V ložnici ji povalil na postel, strhnul z ní oblečení a přes moc ji sexuálně zneužil. Ona ho prosila, plakala, snažila se bránit, rukama ho odstrkovala od sebe. Při tom jí opět nadával, řekli jí, že ji zabije, pokud to někomu řekne.
9. Na Valentýna byli pozváni od její sestry a švagra na večeři. Obžalovaný nechtěl, proto zůstali doma. Ona měla vztek, byla z toho hádka. Dal jí pěstí na levou stranu obličeje. Měla nateklý spánek, což dokládala fotografií. Ona pak šla do ložnice, aby mohla vyjít, musela se ho nejdřív zeptat. Když vyšla bez dovolení, strčil do ní, spadla na stolek. Obžalovaný ji vzal oběma rukama za krk, vyzdvihl ji do vzduchu, dusil ji. Jí se podařilo kousnout ho do zápěstí, proto ji pustil a ona spadla na zem. Do toho přišel otec obžalovaného a ona toho využila a nechala se odvézt k D. K. Monokl měla zakryté vlasy, otec obžalovaného ho neviděl, D. nejdřív řekla, že to má že solárka, ale pak jí řekla, že jí to udělal obžalovaný, který jí mezitím psal výhružné SMS. Monokl viděla i matka obžalovaného. Poškozená uvedla, že zavolala otcí obžalovaného a všechno mu řekla, a pak spolu jeli za obžalovaným. Otec obžalovanému vynadal a pak je odvezl domů. Rodiče obžalovaného potom dělali jako by nic. Asi po 4 dnech jeli k jejím rodičům, kterým bylo divné, že tak dlouho nepřijeli. Ona měla oko zamaskované makeupem. Pak odjeli s bratrem obžalovaného a jeho rodinou do Špindlerova Mlýna, kde měli být na 3 dny, ale jeli hned druhý den domů, protože jí nebylo dobře. Ze Špindlerova Mlýna jeli do Prahy k jejím rodičům. Její rodiče vysvětlovali obžalovanému, že ji nemůže bít, to mu řekli i jeho bratr a její bratr. Pak jeli do nemocnice Na Bulovku, protože měla zánět spojivek. Zde řekla na návod obžalovaného, že spadla na kliku. V nemocnici se s obžalovaným pohádali, a on se svým bratrem odjel. Ona pak zavolala svému otcí, aby pro ni přijel a od té doby zůstala u rodičů. Se svým otcem si pak jela na dvakrát do bytu pro své věci. Následně došlo mezi její rodinou a M. k potyčce, která je předmětem trestního řízení. Následně ji rodiče vzali na policii, kde ona podala na obžalovaného trestní oznámení.
10. K výpovědi poškozené je třeba uvést, že v přípravném řízení byla jako svědkyně vyslýchána 4x, kdy její výslechy byly vždy přerušovány a bylo v nich pokračováno. V hlavním líčení před prvním rozhodnutím se soud opakovaně pokoušel zajistit účast poškozené, což se povedlo až po několika omluvách ze strany poškozené. Její výslech před soudem byl prováděn ve velmi horkém dni, v době, kdy v okolí soudu byly prováděny stavební práce, proto bylo nutno kvůli kvalitní nahrávce průběhu hlavního líčení nechat uzavřená okna jednací síně, která není klimatizována. Výslech poškozené byl přerušen pro její zdravotní indispozici a poté již se nepodařilo v něm pokračovat. Po vrácení věci krajským soudem k novému projednání soud učinil opakovaně kroky k tomu, aby byl výslech poškozené před soudem podle pokynů krajského soudu dokončen. Vzhledem k lékařským zprávám jejího ošetřujícího psychiatra a s ohledem na znalecký posudek, který soud nechal v průběhu nového řízení k aktuálnímu psychickému stavu poškozené vypracovat, pak soud vyslýchal poškozenou prostřednictvím videokonference, aby zamezil jejímu přímému kontaktu s obžalovaným a jeho rodinou. Ovšem ani toto opatření nevedlo k tomu, aby byl výslech poškozené proveden. Poškozená odmítala cokoli sdělit, ať ohledem své předchozí výpovědi, tak s ohledem na uplynulou dobu a nakonec s ohledem svůj špatný psychický stav výpověď ukončila. Pokračování její výpovědi u soudu se již nepodařilo s ohledem na její zdravotní stav uskutečnit, přičemž z lékařské zprávy vyplývá, že její další výslechy soudem k této věci by mohly vést k nevratnému poškození jejího zdraví. Proto soud výslech poškozené v krajském soudem požadovaném rozsahu nemohl provést, je tak nucen hodnotit její výpovědi z přípravného řízení a té části, kterou uvedla před soudem, navzájem a následně v kontextu ostatních důkazů, jak bude rozvedeno v další části tohoto rozsudku.

11. Ve věci byli vyslechnuti jako svědci především rodinní příslušníci poškozené a obžalovaného, kteří se vyjadřovali k chování obžalovaného vůči poškozené od počátku jejich vztahu, před uzavřením sňatku i po svatbě až do jejich rozchodu.
12. Svědek F. [REDACTED] Ch. [REDACTED], otec poškozené, v přípravném řízení vypověděl, že prvně řešili tři týdny po svatbě hádku mezi mladými s tím, že se všichni sejdou a domluví jim. Dozvěděl se, že obžalovaný měl dát poškozené facku. Omluvil se s tím, že se to nebude opakovat. Dcera k nim jezdila často, tak 2x-3x týdně. Potom ji neviděli asi 10 dnů, říkala jim, že jsou oba nastydli a že berou antibiotika. V té době si s ní manželka denně telefonovala. Když přijeli po těch 10 dnech, měla poškozená make-up, oteklé oko a spánek. K tomu mu řekla, že spadla na kliku. Tušil, že se něco mezi nimi děje, že došlo k dalším hádkám, ptal se poškozené, ale ona mu nic neřekla. Už před svatbou si S. [REDACTED] stěžovala, že jí obžalovaný nadává, ale doufala, že se to zlepší. Obžalovaný se k poškozené choval hezky, před ním jí nikdy nenadával. Na svatbě bylo vidět, že na ni žárlí, vadilo mu, s kým tancovala. Když pak byli společně na dovolené v Tatrách, všiml si, že má poškozená modřinu na noze, nepamatuje si, kde přesně. Poškozená mu řekla, že spadla. Po návratu z hor potratila. Poté byli obžalovaný s poškozenou na horách s rodinou bratra obžalovaného. Cestou z hor se zastavili u nich, protože si s nimi chtěl svědek promluvit kvůli tomu, že se takhle hádají a snažil se jim domluvit. Potom odjeli do nemocnice kvůli zánětu v očích poškozené, poslali ji na rentgen. Obžalovaný ji měl napadnout v nemocnici, říkala mu, že ji tam škrtil, nechal ji tam a odjel. Je přesvědčen, že u M. [REDACTED] prožila muka. Oni o tom museli vědět. Po svatbě začala být poškozená zamyšlená, když se jí ptal, říkala, že je všechno v pohodě. Vysvětloval si to tím, že má jiné starosti než dřív.
13. V hlavním líčení pak uvedl, že problémy ve vztahu mezi poškozenou a obžalovaným neviděl. Zhruba v srpnu si všiml, že poškozená víc poslouchala názory obžalovaného na jejich rodinu, že na něj víc dá. První konflikt mezi obžalovaným a poškozenou zaznamenal až asi 2-3 týdny po svatbě. Byli k tomu přivoláni, stejně jako rodiče obžalovaného. Když přijeli do bytu obžalovaného a poškozené, poškozená měla na tváři otisk ruky. Chtěl ji vzít domů, ale obžalovaný se omluvil a slíbil, že se to nebude opakovat. Když byli v únoru 2016 na dovolené v Tatrách a byli a aquaparku, všiml si modřiny, kterou měla dcera na stehně. To jim bylo divné, nikdy před tím na dceři žádné modřiny neviděl. Po návratu z Tater dcer potratila. Někdy těsně před tím jim obžalovaný oznámil, že s nimi nepojede na štaci do zahraničí. V den, kdy se se obžalovaný s poškozenou rozešli, byli u nich doma, dcera měla monokl. Před tím u nich asi 10-14 nebyli s tím, že berou antibiotika. Jinak k nim obžalovaný s poškozenou jezdili na návštěvu 1x-2x do týdne a stejně často navštěvovali oni je. Změnu ve vztahu mezi obžalovaným a poškozenou nepozoroval, jen dcera se mu zdála zamlklejší, přestala mluvit se svým bratrem. Bral to tak, že má dcera teď jiné starosti, a že jsou to mladí lidé, něco si řeknou, a chvíli je to dobré.
14. Na základě rozhodnutí krajského soudu byl svědek F. [REDACTED] Ch. [REDACTED] soudem znovu vyslechnut. Tato jeho výpověď však nepřinesla žádné relevantní skutečnosti, svědek nebyl schopen vysvětlit rozpory ve svých výpovědích. Uvedl jen, že je to již dlouhá doba a že se o tom, co dcera prožila, dovídal až postupně.
15. M. [REDACTED] Ch. [REDACTED], matka poškozené, jako svědkyně uvedla v přípravném řízení, že už chození obžalovaného s poškozenou nebylo v pořádku. Obžalovaný ji napadal sprostými nadávkami, u toho ale svědkyně nebyla. Byla přítomna na začátku srpna telefonátu dcery s obžalovaným, při kterém mu řekla, že od něj odejde, na což obžalovaný reagoval tím, že jede k nim domů a že je všechny postřílí. Měli doma zrovna návštěvu, ona z toho byla psychicky na dně, nevěděla, co si má myslet. Obžalovaný potom přijel a byl v pohodě. Dcera ho omlouvala, že to tak nemyslel. Do svatby se nic dalšího nestalo. Obžalovaný dělal rozbroje mezi členy jejich rodiny, podařilo se mu je rozeštvát tak, že spolu nemluví. Pokud ví, k prvnímu napadení poškozené ze strany obžalovaného došlo 3 týdny po svatbě. Hned po

napadení je dcera volala, aby přijeli, a když přijeli, měla dcera podlité pravé oko. Byli tam i rodiče obžalovaného. Jeho otec, který na něj má velký vliv, mu domluvil. Dne 15. 1. 2016 byli poškozená s obžalovaným na oslavě narozenin její švagrové, kde se obžalovaný opil, měl asi dvě sklenky whisky. Potom doma mezi nimi měla vzniknout rozepře, při které měl obžalovaný udělat díru ro dveří a napadnout poškozenou tak, že ji kopl do břicha. O tom se dozvěděli až později. Na poškozené viděla, že se chová jinak než dřív. Potom všichni odjeli do Tater. Tam slyšela z pokoje obžalovaného a poškozené křik, a když tam vstoupila, viděla, jak obžalovaný kopl nohou poškozenou do břicha, až spadla na zem. Poškozená jí řekla, ať si toho nevšímá, obžalovaný jí řekl, že poškozená upadla a zasmál se. Když se potom poškozená svlékla v aquaparku, měla po těle modřiny, velkou modřinu na stehně a modřiny po rukách. Řekla jim, že se bouchla o dřevěný stolek. Oni tomu nevěnovali pozornost, ale už jim to bylo divné. Po cestě domů začalo poškozenou bolet břicho, poškozená jela s rodiči obžalovaného do nemocnice v Kladně, kde lékaři zjistili, že dochází k potratu a S█████ nechali v nemocnici. Hned po úkonu jim poškozená řekla, že vztah nemá cenu, že ho ukončí. V jejich přítomnosti se obžalovaný k poškozené choval dobře, oslovoval ji hezky, ale nijak zvlášť se o ni nestaral. Jeho chování jim přišlo normální. K nejhoršímu napadení došlo 14. 2. 2016, to měla S█████ od M█████ zakázáno vycházet z bytu a oni se to nesměli v žádném případě dozvědět. Po telefonu jim řekli, že jsou nastydli a že berou antibiotika. V pátek 19. 2. večer k nim přijeli s tím, že druhý den jedou na hory, poškozená měla podlité oko. Řekla jí, že jí obžalovaný dal pěstí. Obžalovaný se omluvil, že ho chytil amok. V sobotu s dcerou telefonovali, aby se cestou zpátky z hor u nich stavili, že to chtějí víc probrat, a všichni k nim přijeli v neděli odpoledne. Snažili se jim domluvit, i před bratrem obžalovaného a jeho ženou D█████. Od nich jeli do nemocnice, protože poškozená měla zánět spojivek, zde mělo dojít k dalšímu konfliktu a k napadení, a poškozená zavolala bratrovi obžalovaného, ať ho odveze, že už s ním nechce být. Potom jim poškozená řekla všechno, co probíhalo s tím, že matka obžalovaného o všem věděla, pak řešili rozvod a šli na policii podat trestní oznámení. Poškozená se pak od konce února 2016 začala léčit u psychiatra MUDr. Kubeje, kterého zná celá jejich rodina a u kterého se dlouhodobě sama svědkyně léčí.

16. V hlavním líčení naopak svědkyně M█████ Ch█████ uvedla, že když spolu obžalovaný s poškozenou chodili, bylo všechno v pořádku, nezdálo se jí, že by mohl být někde zádrhel. Měli se rádi, vztah mezi nimi se jí zdál dobře citově založený. Po svatbě byli v častém a pravidelném kontaktu, navštěvovali se, jednou týdně jezdili oni k obžalovanému a poškozené, oni je navštěvovali jednou, dvakrát v týdnu.
17. Ani tato svědkyně nebyla schopna rozpory mezi svými výpověďmi z přípravného řízení a z hlavního líčení nikterak logicky a věrohodně vysvětlit.
18. Svědkyně A█████ Ch█████, kamarádka poškozené uvedla, že obžalovaný a poškozená spolu nějakou dobu chodili, pak se vzali a pak šli od sebe. Ona byla s poškozenou v kontaktu, jak v telefonickém, tak v osobním, navštěvovaly se. Chodily spolu nakupovat a ona poškozené půjčovala peníze. V době před svatbou, když byli v Polsku, zaregistrovala, že jsou sourozenci Ch█████ rozhádaní, což nebylo zvykem. Důvodem toho byl obžalovaný, poškozená se se sourozenci hádala, proč ho neberou. Na obžalovaném svědkyně neviděla nic špatného, před ní se negativně neprojevil. Po svatbě viděla, že je poškozená hodně nervózní, stahovala rukávy, připadalo jí, že se něčeho bojí. Jednou byla poškozenou navštívit, a ta jí řekla, že je v bytě zamčená, že nemá klíče. Když se vrátili z hor, to bylo začátkem prosince, měla poškozená monokl. Poškozená se jí svěřila, že ji obžalovaný bije. Ona to nijak neřešila, protože ji poškozená prosila, ať to nikomu neříká.
19. Svědkyně M█████ W█████, sestra poškozené, uvedla, že pár měsíců byl vztah její sestry s obžalovaným dobrý, a v létě to začalo. Obžalovaný jí začal sprostě nadávat, i před ní sestře vynadal, prakticky kvůli ničemu. Pak poškozené řekl, že vystřílí celou jejich rodinu (to jí sestra telefonovala), po těchto výhrůžkách ale obžalovaný nepřišel. Svědkyně vypověděla, že se

sestra nechtěla vdávat. Po svatbě tam byly pořád nějaké hádky, obžalovaný ji začal fyzicky napadat. Když k nim přijela na návštěvu v listopadu nebo v prosinci 2015, měli rozbité dveře od koupelny, ty měl rozbit obžalovaný. Matka obžalovaného věděla o všem, co se tam děje, sestra se paní M. [REDAKCE] svěřovala, ale ta nebyla schopna jí v ničem pomoci. Když poškozenou viděla po nějaké době, kdy přijela k rodičům, měla modřiny na rukách. Jí to bylo divné, říkala si, že to násilí musí pokračovat nadále, nejen nadávky. Potom byli všichni společně na horách. Jednou večer, když se vrátili z bazénu, slyšela velký hluk, jako když něco padá. Šla se k nim podívat, sestra jí na její dotaz řekla, že ji obžalovaný nezbil. Druhý den u bazénu jí řekla, že s ní praštil o stůl, udělaly se jí podlitiny na noze. Když se vraceli z hor, sestra potrácela a poté jí udělali interrupci. Pak už vztah byl horší a horší. Sestru pár týdnů poté neviděli, říkala, že je nastydlá, že bude doma. Když ji viděla po 10 dnech, měla na tváři silnou vrstvu makeupu, pod kterou byly vidět modřiny. Když byly spolu nakupovat, sestra jí prosila o peníze, chtěla si koupit spodní prádlo, že má všechno od obžalovaného roztrhané. Když si zkoušela věci v kabině, viděla tam obžalovaného, jak ji drží pod krkem. Pak utekl. Sestra ji prosila, ať nic neříká. Telefonovala s D. [REDAKCE] K. [REDAKCE], která jí řekla, že se jí sestra svěřovala s plno věcmi, i ona s ní měla několik telefonátů. D. [REDAKCE] K. [REDAKCE] má s rodinou M. [REDAKCE] špatné zkušenosti, jsou na ni strašně zlí, zakázali jí stýkat se s matkou. Podle svědkyně je paní M. [REDAKCE] zlá, protivná ženská, člověk s psychickou poruchou. Na Valentýna obžalovaný sestru napadl a bil ji. Když ji bil, sestra telefonovala otci obžalovaného. Ona sestře také volala, protože měla strach, co se tam děje. Sestra byla před obžalovaným zamčená, on ji skopával na zem, měla podlitý obličej, spánek, oko. Když šla za několik dní do nemocnice, mysleli si, že má prasklou čelist. Měla zánět spojivek a zánět středního ucha z té rány. Chtěl dokonat své dílo tím, že ji začal kopat, ale přišel jeho otec a prakticky ji zachránil život. V období manželství její sestry byla doba, kdy ji rodiče chtěli vzít k sobě, že si nepřejí, aby s ním dál žila, ale poškozená s nimi neodešla. Pak měli jet na hory, sestra už nechtěla, nekomunikovali spolu, vztah byl na bodě mrazu, nemělo význam ho udržovat. Po návratu z hor byli v nemocnici kvůli sestřinu zánětu spojivek, a ona pak telefonovala bratrovi, ať pro ni přijede, že to spolu definitivně ukončili, že ji tam nechal. V průběhu manželství je sestra navštěvovala 1x, 2x týdně a oni to 3x, 4x do měsíce opětovali, se sestrou si telefonovaly. Když ji v Kladně asi 2x navštívila v nepřítomnosti obžalovaného, poškozená se jí svěřila s tím, že jí zase vynadal. Sestra jí také telefonovala, že se nemá jak dostat z bytu, že ji obžalovaný zamkl.

20. V. [REDAKCE] M. [REDAKCE] starší, otec obžalovaného, nevyužil svého práva nevypovídat a jako svědek uvedl, že ze začátku vztahu mezi synem a poškozenou nezaznamenal žádné hádky. Když spolu jen chodili, nikdy nebyli sami, vždy s nimi byl někdo z rodiny Ch. [REDAKCE]. Po svatbě k nim chodili na návštěvu asi každé 2 dny, stejně často navštěvovali rodiče poškozené. Před Vánoci jim nabízeli brigádu v obchodním centru Central. To poškozená odmítla s tím, že by nemohla jezdit k rodičům a byla by vázaná na Kladno. Bylo naplánováno, že si obžalovaný vezme živnost na provozování atrakcí a rodiny obžalovaného i poškozené jim obstarali atrakci, kterou budou provozovat. V listopadu 2016 se sešli u mladých v bytě i s rodiči poškozené, protože řešili finanční stránku. Jiný problém či konflikt nezaznamenal. Syn si občas postěžoval, že nestačí poškozené kupovat kredity na telefon, že protелефонуje denně 200 Kč. On sám viděl, že měla pořád telefon v ruce. V lednu odjeli mladí s rodinou Ch. [REDAKCE] do Tater, a syn mu telefonoval, že jim dali do apartmánu bratra poškozené, byl z toho překvapený, protože se těšil, že budou mít soukromí. V těhotenství poškozené došlo k problémům, proto muselo být po návratu z Tater ukončeno. Oba z toho byli smutní, zklamaní. Poškozená byla stále silně vázaná na své rodiče, chtěla u nich přespávat. Syn mu říkal, že u Ch. [REDAKCE] mají hlavní slovo rodiče, S. [REDAKCE] je na jejich straně a on se začal cítit být podřízený. Na Valentýna byl syn nemocný, S. [REDAKCE] byla ve městě s rodinou jeho druhého syna a následující den s D. [REDAKCE] K. [REDAKCE] v Praze, aby nemusela být doma. Pak jeli jeho synové s rodinami na hory, a odtud se vrátili s tím, že S. [REDAKCE] nechali v Praze, že se nepohodli. Obžalovaný mu řekl, že se S. [REDAKCE] už nebude. V průběhu celého manželství

syna řešili jen měsíc po svatbě jejich finanční situaci, protože mladí nevydělávali. Podle jeho názoru v rodině Ch[] vládne tvrdou rukou pan Ch[]. V létě 2015 měla S[] monokl od otce, když se zastala obžalovaného. Monokl měla také v asi v polovině února, údajně měla upadnout na kliku v soláriu, tak to řekla D[] K[]. O jiném zranění poškozené neví, jiné neviděl. S[] se vším chodila za ním, hodně se svěřovala D[] K[]. Vztah mezi ním a obžalovaným je velice dobrý. Výchovu synů řešil v klidu, bez řvaní, nikdy nepoužíval fyzické tresty, nikdy nebyl na syny sprostý. Jeho syn byl vždycky klidný, mluví slušně, není mu vlastní používat sprostá slova nebo mluvit vulgárně.

21. Matka obžalovaného, svědkyně V[] M[], která rovněž nevyužila svého práva nevypovídat, uvedla, že vztah poškozené a obžalovaného se jí jevil od počátku normální, jen jí přišlo, že poškozená měla na prvním místě vždy svou rodinu, že dávala své původní rodině přednost před společným vztahem s manželem. Kvůli tomu docházelo k výměnám názorů, každý z nich chtěl trávit víc času se svými rodiči. Nebyla nikdy přítomna hádce mezi nimi, prostě měli jiný názor, ale vždy se domluvili. Společně s Ch[] řešili hlavně jejich finanční stránku po svatbě, protože oni nepracovali. Poté, co poškozená otěhotněla, chodila ustavičně na prohlídky k ženskému lékaři. Cestou z Tater jí poškozená telefonovala, že krvácí a že jí otec řekl, aby s ní šla k lékaři na Kladně. Zde následně došlo k ukončení těhotenství. Ona má pocit, že syn to nesl hůř, než poškozená, že se vůbec na miminko těšil víc než ona. Syn měl potom hnisavou angínu, byl 14 dní na antibiotikách. Poškozená je navštěvovala jako dřív, nabízeli jí, že s ní pojedou k rodičům, všechno bylo v pořádku. Potom jeli obžalovaný a poškozená na hory s rodinou druhého syna, ale vrátili se hned druhý den s tím, že tam poškozené neustále telefonovali její rodiče, že ona tam nechtěla být. Syn se vrátil domů bez S[] s tím, že se rozešli a že zůstala v Praze. Ona je přesvědčena, že nedošlo k žádnému týrání, ale poškozená prostě nemohla být bez svých rodičů, do svatby bylo všechno dobré. Poškozená si nikdy nestěžovala na chování obžalovaného, spíš si stěžoval obžalovaný, že se mu nechce do Prahy, dost často tam přespávali. K povaze obžalovaného uvedla, že problémy v sobě nejdřív drží, než se někomu svěří. Poškozenou by určitě nikdy neuhodil, měl ji upřímně rád. Děti nikdy nebili, její děti se svým otcem vycházejí dobře, mezi syny nikdy nedělali rozdíly. Nikdy se s poškozenou nebavila o tom, jak byl obžalovaný vychovávaný. S poškozenou hovořily o tom, jak budou jezdit s atrakcemi, a potom hlavně řešily její těhotenství. V době chození neexistovalo, aby byli obžalovaný s poškozenou o samotě, vždy s nimi byl někdo z rodiny poškozené, také v Tatrách s nimi na pokoji bydlel bratr poškozené. Poškozená jednu dobu chodila pořád do solária, byla tam každý den. Pak jednou přišla s tím, že jak vylézala ze solária, uhodila se a udělala si modřinu. To bylo krátce před odjezdem na hory s jejich druhým synem, poškozená ze solária měla zánět spojivek.
22. Ani svědek V[] M[] mladší, bratr obžalovaného, nevyužil svého práva nevypovídat, a vypověděl, že mu vztah obžalovaného a poškozené připadal v pořádku. Nikdy se před ním nehádali, když je viděl spolu, chovali se k sobě hezky, nic špatného neviděl. S[] se i ke svým rodičům chovala hezky, normálně, jim se ale nelíbilo, když se zastala obžalovaného nebo byla na jeho straně. Ch[] nemohli pochopit, že žije svědek ve vztahu s přítelkyní, že spolu mají dítě, aniž by se vzali. Vysvětloval jim, že jim to tak vyhovuje, že svatbou bude život stejný, že jejich rodině to nevadí a že se mu rodiče do vztahu nepletou. Ch[] měli podmínku, že se H[] se S[] vezmou. Když pak s bratrem a S[] jeli na hory, všechno bylo v pořádku. Potom S[] řekla, že její rodiče potřebují s obžalovaným mluvit, chtěla oproti plánu jet domů ihned, že je to důležité. Protože jeli jedním autem, museli jet kvůli ní všichni, jeli rovnou k Ch[]. Tam bratr poškozené řekl obžalovanému, že jestli se takhle bude chovat dál, že bude muset být bit. Protože S[] bylo špatně, rozhodli se hovor ukončit a jet s ní do nemocnice. Tam hledal místo na parkování a když došel do nemocnice, obžalovaný s poškozenou si vyměňovali názory, nekřičeli. Obžalovaný poškozené řekl, že to takhle dál nejde, že končí, ať poškozená zavolá

rodičům, ať si ji tam vyzvednou, a odjeli domů. Spolu obžalovaného a poškozenou viděl jen párkrát, oslovovali se jmény, nenadávali si. Obžalovaný mluví normálně, sprostá slova nepoužívá. Když spolu chodili, vypadali moc zamilovaně, po svatbě to bylo nějak jinak. V srpnu 2015 měla poškozená modřinu v obličeji, na levém oku. Do té doby byla se svou rodinou. Jim řekla, že jí to udělal táta.

23. Svědkyně D. K., švagrová obžalovaného, nevyužila svého práva nevypovídat a vypověděla, že vztah obžalovaného a poškozené, který pozorovala od začátku, byl úplně v pořádku. Oba dva byli zamilovaní, chovali se k sobě hezky, oslovovali se běžně. Neviděla žádnou hádku ani nebyla přítomna žádnému incidentu mezi nimi, až do 21. 2. 2016, kdy se hádali před nemocnicí. Před tím, než jeli do nemocnice, byli u rodičů poškozené, kde její otec a bratr říkali obžalovanému, že bude bit, pokud se bude chovat ošklivě k S. Důvod toho nevěděla, protože před tím byli na horách a obžalovaný se k poškozené choval normálně. Svědkyně rovněž uvedla, že sama měla se S. dobrý vztah, vídaly se po svatbě každý druhý den. Bavily se spolu o běžných věcech. Pokud poškozená hovořila o obžalovaném, stěžovala si na to, že hraje na playstationu, že nechce jet do Prahy a že s ní chce zůstat doma. Poškozené se hodně stýskalo po její rodině, celkově ji to na Kladně nebavilo. Poškozená s ní nikdy neřešila, že by měla s obžalovaným nějaký problém, nikdy si nestěžovala, že by jí obžalovaný ubližoval, že by se k ní choval nevhodně. Obžalovaný poškozenou vždy oslovoval pěkně, nikdy od něj neslyšela žádnou nadávku na účet poškozené. Obžalovaný a poškozená spolu do svatby nežili a potom jako by spolu sami neuměli být. Když za poškozenou jezdil obžalovaný do Polska, její rodiče si nepřáli, aby spolu byli sami. Poškozená jí vyprávěla, že její sestra otěhotněla v 16 letech, tak zřejmě proto vždy s nimi někdo byl. Svědkyně na poškozené neviděla žádné modřiny ani štípance, jen jednu, když jeli vyzvednout do Cerhenic atrakci a setkali se s poškozenou, měla monokl. Tvrdila, že jí to udělal otec, když se zastala obžalovaného. Ví, že S. chodila na solárium, kde vydržela být i 20-25 minut. Jednou jí vyprávěla něco o tom, že po soláriu upadla na kliku. Poškozená chodila normálně ven, obžalovaný jí nic nezakazoval, chodila na solárium i s ní ven. Měla svoje klíče, mohla z bytu kdykoli odejít. Myslí si, že poškozené měla obžalovaného ráda, ale že se bojí svého otce, ze strany její rodiny byl na ni hrozný tlak. Svědkyně byla dotázána i na své rodiče, k tomu uvedla, že se svou maminkou je v běžném kontaktu, denně si telefonují, pravidelně se navštěvují. Nikdo jí nikdy nebránil v tom, aby se s maminkou stýkala. Popřela, že by s rodinou poškozené řešila napadání poškozené obžalovaným, stejně tak popřela, že by telefonovala poškozené nebo její sestře, že má napíchnutý telefon. Rovněž tak není pravda, že by obžalovaný napadl fyzicky ji. Kdyby jí ublížil nebo kdyby s ním měla nějaký problém, nesvěřovala by mu své dítě. Nemá ani problémy s jeho rodiči.
24. Jako svědek byl vyslechnut i J. F., nynější manžel poškozené, v době výslechu ještě jejím manželem nebyl. Uvedl, že se s poškozenou znají od července 2017. V kontaktu jsou neustále prostřednictvím sociálních sítí a mobilního telefonu, vídají se zhruba jednou za týden. On za ní jezdil, nikdy s ní nebyl přes noc. S. je prchlivá, někdy zdráhavá. Intimní styk spolu neměli, ona nechce. Vztah rodičů poškozené vnímá jako harmonicky, vztahy sourozenců jako vynikající. O vztahu s obžalovaným mu řekla, že byla fyzicky a psychicky týrána, nic bližšího mu neřekla ona ani nikdo z její rodiny.
25. Svědek MUDr. Petr Kubej, ošetřující psychiatr poškozené, uvedl, že poškozená je jeho pacientkou od února 2016, kdy se dostavila na doporučení svých rodičů, s kterými se zná. Konstatoval u ní rozvíjející se posttraumatickou stresovou poruchu, která byla rozvinuta v přímo příčinné souvislosti s jejím krátkým, ale nešťastným manželstvím, které skončilo po několika měsících poté, co po opakovaném napadení svým manželem opustila společnou domácnost s manželem a vrátila se k rodičům. Ze zdravotní dokumentace také vyplynulo, že u ní došlo v průběhu ledna k potratu. Několikrát došlo ke zhoršení stavu, které vyžadovalo její hospitalizaci. Užívá antidepresiva a léky proti úzkosti, u poškozené probíhá série hypnózy

- a podpůrná emoční psychoterapie, její stav postupně odezní. Pokud jde o příčinu traumatu, vzhledem k tomu, že mu bylo napadení dostatečně dokumentováno fotografií napadení, je to z jeho hlediska jasné.
26. Jako svědek byl vyslechnut i MUDr. Robert Kučera, ošetřující psychiatr obžalovaného, který uvedl, že obžalovaný vyhledal akutní lékařskou pomoc v nemocnici, byl v patologicky úzkostném stavu, který vyžadoval jeho hospitalizaci, a jeho pacientem je do současné doby.
27. Ve věci byla opatřena řada znaleckých posudků, a to jak k poškozené, tak k obžalovanému.
28. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví porodnictví, gynekologie a výsledkem MUDr. Zlatko Pastora bylo zjištěno, že těhotenství poškozené bylo ukončeno v sedmém týdnu, dne 23. 1. 2016. Poškozená vyhledala gynekologické oddělení v Kladně pro krvácení, kde bylo zjištěno, že došlo k neúplnému potratu, z tohoto důvodu jí byla provedena revize dutiny děložní, přičemž byly odstraněny zbytky plodového vejce. Znalec uvedl, že fyzické inzultace ani psychická újma těhotenství neprospívá a v některých případech může vést k těhotenským komplikacím, dokonce k jeho předčasnému ukončení. To však nebyl případ poškozené. Její těhotenství se jeví od samého začátku jako neprosperující a při žádném gynekologickém vyšetření lékaři nedospěli k závěru, že by se jednalo o přirozeně nekomplikovaný průběh těhotenství. Případné psychické ataky a uváděné násilí nebyly v příčinné souvislosti s ukončením gravidity.
29. Ve věci byly vypracovány dva znalecké posudky znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, k poranění poškozené.
30. Znalec MUDr. Ivan Procházka ve svém posudku uvádí, že poškozená nevyhledala v listopadu 2015 žádné lékařské ošetření, případná poranění nejsou objektivně dokumentována a lze tak vycházet pouze z výpovědi poškozené. Hodnocení případných poranění v oblasti krku, trupu a končetin je tak pouze hypotetické. Z lékařského hlediska nelze žádné mechanické úrazové změny prokázat, nebylo provedeno lékařské vyšetření, jde o obecné zhodnocení možných rizik. Pokud jde o plošný krevní výron na zadní ploše levého stehna ze dne 2. 1. 2016, který byl dokumentován fotografií, vzniklo účinkem tupého násilí, které až střední intenzitou účinkovalo na zadní plochu levého stehna. Vzhledem k intenzitě působícího násilí a k jeho lokalizaci nelze předpokládat vznik závažnějších poranění. Pád poškozené na dřevěný stolek zadní plochou levého stehna, jak uvádí poškozená, může uvedené poranění vysvětlit. Pokud jde o poranění v oblasti obličeje, pohmoždění měkkých tkání s krevním výronem v okolí obou očí, víc vlevo, na které lze usuzovat z přiložených fotografií, v nález z očního a ORL oddělení nemocnice Na Bulovce ze dne 21. 2. 2016 byl zjištěn již pouze hojící se krevní výron v okolí levé očníce, jiné úrazové změny nebyly zjištěny. Krevní výrony vznikly účinkem tupého násilí, které relativně menší intenzitou až střední intenzitou účinkovalo na obličej poškozené zepředu. Údery pěstí, jak uvádí poškozená, mohou vznik uvedené poranění vysvětlit. Veškeré případné mechanické úrazové změny poškozené byly povrchní, bez porušení hlubších struktur, s dobou trvání obtíží, bolestivosti do jednoho týdne, bez výraznějšího omezení obvyklého způsobu života poškozené, bez nutnosti odborné léčby a bez předpokladu vzniku trvalých následků.
31. Znalkyně MUDr. Olga Plocková Tatičová zjistila, že poškozená má na vnitřní straně levého předloktí sedm kožních jizev. Souměrný kruhovitý tvar jizev a jejich shodný průměr odpovídají úrazové verzi předložené poškozenou, tj. popálením cigaretou, mohou být následkem přiložením zapálené cigarety na kůži. Jizva při palcové straně předloktí ve výši 11 cm nad zápěstní řasou může být následkem popáleniny III. stupně a ostatní jizvy následkem popáleniny II. stupně. Toto poranění, které lze obecně charakterizovat jako lehké zranění místního významu, nezanechalo trvalé následky, jsou pouze kosmetickým defektem, jehož dopad lze řešit estetickým kosmetickým zákrokem, k poruše zdraví jako celku nevede, zraněnou osobu v běžném způsobu života při nekomplikovaném hojení neomezuje déle než

jeden týden. Lze na ně pohlížet ze soudně lékařského hlediska jako na uškození na těle. Léčba ložiskových drobných popálenin převážně II. stupně obvykle netrvá déle než 1 týden, spočívá v místním nanášení mastí s protizánětlivým hojivým účinkem. Bereme-li za prokázané, že jizvy jsou následkem popálení cigaretou, lze usuzovat ze soudně lékařského hlediska na mučivé útrapy, i když se jednalo o krátkodobý účinek zraňujícím předmětem, kontakt kůže s doutnajícím oharkem je značně bolestivý, jednalo se o ženu ve věku 18-19 let, u níž útok dle jejího vyjádření znalkyni zasáhl její osobnost jako celek. Jizvy byly zcela zhojeny, jejich stáří či dobu vzniku nelze určit.

32. K osobě poškozené byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Z jeho závěrů a z výsledku znalkyně Mgr. Romany Hübnerové, Ph.D., vyplývá, že osobnost poškozené se prezentuje jako výrazně submisivní, simplexní, podmanitelná. Zjistila u ní možnou neuspokojivou osobní historii interpersonálních vztahů, minimální sebedůvěru, minimální sebedůvěra ve vlastní schopnosti. Jsou zvýšeny hodnoty psychické inadekvátnosti. Je emočně labilní, neurotická, zjištěna nižší odolnost vůči zátěži, významně vyšší náchylnost k nehodám, zahlcenost běžnými denními úkoly. Poškozená preferuje být středem pozornosti. Je ustrašená, má sklony pochybovat o sobě a jiných, má sklony k depresi, k obavám, na kritiku reaguje sklíčeností, vyvádí ji z míry i sebemenší tlak z okolí. Je u ní zvýrazněná potřeba podpory z okolí. Je u ní zvýšená paranoia, hypochondrie, psychastenie, suicidální deprese, agitace, úzkostná deprese, nuda a odstup. Ve struktuře rozumových schopností nejsou patrné defekty, které by obecně a předem snižovaly možnost chápání prožívaných událostí, nebyly detekovány příznaky svědčící pro organickou poruchu CNS, v psychice patrná posttraumatická psychická porucha. Znalkyně nezjistila důvody, motivaci, která by vedla ke zkreslené výpovědi, sklon ke konfabulacím ani znaky indoktrinace, ovlivnění poškozené ke změně výpovědi. Osobnost poškozené je v každém směru negativně ovlivněna činností obžalovaného. Na poškozené se začínají vyvíjet poměrně různorodé symptomy týrané osoby. Je dodnes v péči psychiatra.
33. Dále byl na poškozenou vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Znalkyně MUDr. Martina Kašpárková konstatovala, že poškozená trpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, posttraumatickou stresovou poruchou, kterou lze hodnotit jako újmu na zdraví a která omezuje běžný způsob života poškozené. Pro tuto poruchu byla léčena ambulantním psychiatrem MUDr. Kubejem od února 2016, byla opakovaně hospitalizována na psychiatrickém oddělení Ústřední vojenské nemocnice. Stav poškozené odpovídá pracovní neschopnosti. Je u ní přítomno depresivní ladění, anxieta, hyposomie, noční můry, pocity strachu. Nálada je kolísavá, většinou je pokleslá, depresivní, někdy podrážděná, úzkostná, hůř se soustředí. Bojí se chodit někam sama, bez doprovodu.
34. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie byl vypracován i na obžalovaného. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce MUDr. Ladislava Procházky bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí duševní poruchou chorobného charakteru a netrpěl jí ani v předmětné době. Znalec nezjistil, že by se mohl dopustit spáchání eventuální předmětné trestné činnosti z chorobné motivace. Obžalovaný není postižen chorobnou agresivitou, není postižen trvalou vadou osobnosti, poruchou osobnosti, ani poruchou intelektu. Není disponován k nepřiměřeně agresivním reakcím v psychosociálně stresujících situacích. Obžalovaný není závislý na alkoholu ani na jiných návykových psychotropních látkách. Znalec nezjistil, že by mohl být v předmětné době forenzně významně intoxikován alkoholem nebo jinou návykovou psychotropní látkou. V době, kdy se měl obžalovaný dopouštět páchání předmětné trestné činnosti, byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti plně zachované. Z psychiatrického hlediska není pobyt posuzovaného na svobodě nebezpečným pro společnost, znalec proto nenavrhл uložení ochranného léčení.
35. Znalec prof. MUDr. Jiří Raboch, DrSc., byl přihrán jako znalec soudu k posouzení aktuálního psychického stavu poškozeného i ve vztahu k její svědecké výpovědi před soudem. Z jeho

znaleckého posudku i z výpovědi znalce před soudem bylo zjištěno, že u poškozené je přítomna posttraumatická stresová porucha, pro kterou je léčena v posledních letech jen s částečným efektem. Takovou poruchu vyvolá intenzivní traumatický zážitek. Porucha není přímo úměrná intenzitě takového zážitku, jde o problém prahu zátěže dotčené osoby. Duševní stav poškozené je po dlouhodobě psychiatrické léčbě jak ambulantní, tak ústavní, částečně zlepšen, avšak kontakty s bývalým manželem pro ni mohou představovat výrazný stresový faktor, který může výrazným způsobem zhoršit její psychický stav. Posuzovaná je v zásadě schopna účasti na soudním řízení, avšak jen za ulehčených podmínek, např. formou videokonference. Její duševní stav dlouhodobě výrazně kolísá, aktuální stav může posoudit pouze ošetřující lékař. Její premorbidní osobnost je psychastenická, senzitivní.

36. Pokud jde o listinné důkazy, ve spisu jsou založeny lékařské zprávy o zdravotním a duševním stavu poškozené S█████ F█████, rozené Ch█████. Z nich vyplývá, že nelze vyloučit, že retraumatizace povede k akutnímu zhoršení duševního stavu, kdy pacientka nebude schopna reprodukovat zpětně události ohledně jejího bývalého manžela, které se přihodily asi před šesti lety, zhoršený duševní stav může vést až k neschopnosti účastnice dalšího jednání před soudem a nelze vyloučit ani nutnost zásahu rychlé zdravotnické pomoci.
37. Ve spisu jsou založeny fotografie poškozené, kterými dokladovala monokl na oku a modřinu na stehně, stejně tak fotografie z doby jejich vztahu, které předložil obžalovaný.
38. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 8 C 21/2016 bylo zjištěno, že poškozená dne 17. 5. 2016 podala žalobu na výživné manželky. Domáhala se svým návrhem, aby soud vyměřil obžalovanému výživné pro ni jako nerozvedenou manželku ve výši 10 000 Kč měsíčně s tím, že je nemocná, byla opakovaně hospitalizována na psychiatrickém oddělení a v důsledku své nemoci není schopna se živit. Obžalovaný je v perfektní fyzické kondici, pracuje a vydělává peníze. Když byli spolu jako manželé, byl schopen si vydělat 20 000 Kč až 25 000 Kč měsíčně. Obžalovaný navrhl zamítnutí žaloby s odůvodněním, že nemá žádné finanční prostředky, žije u rodičů a rodiče ho živí, pracuje pouze brigádně s maximálním výdělkem 5 000 Kč měsíčně. Rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 8. 12. 2016, č. j. 8 C 21/2016-109, který nabyl právní moci dne 6. 1. 2017, byla obžalovanému uložena povinnost přispívat na výživu poškozené jako manželky částkou 1 000 Kč měsíčně počínaje 17. 5. 2016, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem.
39. Ze spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 18 C 32/2016 bylo zjištěno, že obžalovaný dne 18. 5. 2016 podal soudu návrh na rozvod manželství s poškozenou. Obžalovaný se domáhal rozvodu manželství s odůvodněním, že manželství s poškozenou uzavřeli po velice krátké známosti, již krátce po uzavření manželství se začaly projevovat názorové rozpory a povahové odlišnosti obou manželů, které vedly k ukončení společného soužití. Od února 2016 spolu nežijí, jejich manželství je hluboce a trvale rozvráceno. Poškozená s návrhem na rozvod manželství souhlasila, celé manželství považuje za velký omyl, který z důvodů na straně manžela vedl k její hospitalizaci v psychiatrické léčebně a majetkovým ztrátám. Manželství bylo rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 2. 2017, č. j. 18 C 32/2016-36, který nabyl právní moci dne 14. 3. 2017.
40. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 11. 5. 2017, č. j. 1 T 16/2017-595, bylo zjištěno, že svědek F█████ Ch█████, otec poškozené, spolu s J█████ Ch█████ st., F█████ Ch█████ ml., J█████ W█████ a J█████ Ch█████ ml. byli odsouzeni pro skutek, který byl v případě F█████ Ch█████ st. kvalifikován jako pokus přečinu ublížení na zdraví ve spolupachatelství podle § 21 odst. 1, 146 odst. 1, 23 trestního zákoníku, přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a přečinu výtržnictví ve spolupachatelství podle § 358 odst. 1, § 23 trestního zákoníku, jehož se dopustili dne 23. 2. 2016 v Kladně napadením V█████ M█████ st., V█████ M█████ ml., J█████ M█████ a F█████ M█████.

41. J. Ch. st., svědek F. Ch. st., J. W. ml, J. Ch. ml, J. W. st. a B. Ch. pak byli rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 29. 9. 2020, č. j. 2 T 98/2019-97, odsouzeni pro přečiny křivého obvinění podle § 345 odst. 2 trestního zákoníku, resp. přečiny křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dopustili v trestním řízení (jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem) vedeném u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 1 T 16/2017.
42. Když soud hodnotil shora rozvedené důkazy, a to jednotlivě, i v jejich vzájemném souhrnu, dospěl k následujícím závěrům. Z provedených důkazů, které jsou v tomto směru ve vzájemném souladu, bez jakýchkoli pochybností vyplývá, že obžalovaný s poškozenou navázali známost v únoru 2015, poté rodina poškozené i s poškozenou odjeli s kolotoči a atrakcemi do Polska, kde byli do října 2015, že dne 29. 10. 2015 došlo k uzavření sňatku mezi poškozenou a obžalovaným, dne 21. 2. 2016 k faktickému rozchodu obžalovaného s poškozenou a následně k rozvodu jejich manželství.
43. Pokud jde o jednání, které bylo kladeno obžalovanému za vinu pod bodem 1) obžaloby, ten jeho spáchání popřel. Z jeho spáchání je usvědčován výpovědí poškozené, která uvedla, že ji obžalovaný urážel, vulgárně jí nadával, štipal ji, až měla modřiny a opakovaně vyhrožoval zabitím jí i její rodině. Slyšení svědci jejich vztah před uzavřením manželství však hodnotí jako harmonický, dobrý, dobře citově založený, popisují, že poškozená a obžalovaní byli zamilovaní, chovali se k sobě hezky. Nikdo ze slyšených svědků si nevšiml žádného zádrhele nebo problému v jejich vztahu. Pokud matka poškozené uvedla v přípravném řízení, že tento vztah nebyl v pořádku, že obžalovaný častoval poškozenou sprostými nadávkami, uvedla současně, že tomu nebyla nikdy přítomna. Sama naopak v hlavním líčení uvedla, že do svatby bylo všechno v pořádku a jí se nezdálo, že by mohl být někde zádrhel. Obžalovaný a poškozená se podle jejího vnímání měli rádi, vztah mezi nimi se jí zdál dobře citově založený. Tento rozpor ve své výpovědi nevysvětlila, jen řekla, že se jí po rozpadu manželství dcera začala svěřovat. Otec poškozené pouze uvedla, že v létě zaznamenal, že poškozená víc poslouchala názory obžalovaného na jejich rodinu. Také matka poškozené uvedla, že obžalovaný dělal rozbroje mezi členy jejich rodiny a povedlo se mu je rozeštvat. O problémech ve vztazích v rodině Ch. pak vypovídala i svědkyně A. Ch., která v létě 2015 zaznamenala, že jsou Ch. rozhádání, což podle ní nebývá zvykem. Z těchto důkazů tak lze dospět k závěru, že docházelo k určitým dohadům mezi rodinou poškozené a obžalovaným, což pak vedlo k určitým rozbrojům v rodině Ch., také proto, že poškozená se přikláněla na stranu obžalovaného, dávala mu za pravdu a zastávala jeho názory, nikoli mezi poškozenou samotnou a obžalovaným, neboť nikdo ze slyšených svědků nic takového nepopsal, nikdo ničemu nebyl přítomen. Ze všech výpovědí, jak obžalovaného, tak poškozené, jakož i všech ostatních slyšených svědků, přitom vyplývá, že obžalovaný s poškozenou do svatby prakticky netrávili žádný čas o samotě, vždy byl s nimi někdo další z rodiny poškozené. Na první schůzky s obžalovaným ji doprovázel její bratr, doprovázel ji i v době, kdy se byla představit rodičům obžalovaného. Po odjezdu rodiny Ch. do Polska obžalovaný poškozenou v několika případech navštívil. Ani v době, kdy obžalovaný za poškozenou dojížděl na několikadenní návštěvy, nebývali spolu o samotě, přes den i večer byli vždy ve společnosti někoho z rodinných příslušníků poškozené, spali zvlášť. Nikdo ze slyšených svědků přitom nezaznamenal, že by obžalovaný poškozenou oslovoval vulgárně, že by jí nadával či že by jí fyzicky ubližoval nebo že by dokonce měla nějaké stopy po násilí z jeho strany. Naopak svědkyně A. Ch. uvedla, že poškozená mívala modřiny vždycky, jak na rukou, tak i na zádech. V tomto směru zůstává výpověď poškozené osamocená. Naopak obžalovaný i svědci V. M. starší, V. M., V. M. mladší a D. K. popsali shodně situaci, při které u poškozené viděli v létě 2015 modřinu v obličeji, o které tvrdila, že ji má od svého otce za

to, že se zastávala obžalovaného. Obžalovaný v její přítomnosti v době vzniku této modřiny vůbec nebyl, v tu dobu teprve za poškozenou jel a setkali se v době, kdy ji na obličej již měla, nemohl jí tedy poškozené způsobit on. Naproti tomu nikdo z rodiny Ch[redacted] o modřině v obličej poškozené v létě 2015 nevypovídal. Důvod, který obžalovanému uvedla, tedy že ji otec udeřil proto, že se ho zastala, svědčí pro skutečnost, že v uvedenou dobu byly řešeny aktuální vztahy mezi obžalovaným a zbytkem rodiny poškozené, jejich odlišné názory a odlišné pohledy na různé věci, což pak vedlo k dohadům uprostřed rodiny Ch[redacted], jak o tom hovoří rodiče poškozené i svědkyně A[redacted] Ch[redacted]. Poranění ani modřiny, které uvádí poškozená ve své výpovědi, nebyly nikterak dokladovány ani objektivizovány. Ostatně i svému ošetřujícímu psychiatrovi poškozená uváděla, že se k ní obžalovaný choval hezky a pozorně a že jeho chování se změnilo až po svatbě, čímž sama popřela své tvrzení o tom, že jí ubližoval slovně i fyzicky před svatbou. Poškozená ve své výpovědi uváděla, že již před svatbou rodiče chtěli, aby svůj vztah s obžalovaným pro jeho špatné chování k ní ukončila, zatímco oni sami vypovídají, že jejich vztah vnímali jako běžný, láskyplný, nezaregistrovali v chování obžalovaného něco závadného, a první neshody oba shodně líčí až 2-3 týdny po svatbě, kdy mělo dojít k hádce mezi obžalovaným a poškozenou. Ostatně za situace, kdy by obžalovaný poškozené ubližoval od začátku jejich vztahu, by jistě její rodiče nedomlouvali svatbu, té by zabránili a svou dceru by před podobným chováním ze strany obžalovaného chránili. Pokud pak poškozená uváděla, že se již před svatbou s násilným a vulgárním chováním obžalovaného svěrovala jeho matce, někdy i jeho otci, a že o všem věděli i jeho bratr a švagrová, všichni tito svědci popřeli, že by podobné informace od poškozené měli, že by je dokonce žádala o nápravu nebo o domluvu obžalovanému. V této části tedy soud nepovažuje výpověď poškozené za věrohodnou, když je osamocená, naopak ji vyvrací další důkazy.

44. Pokud jde o hrozby v telefonu vystřílením celé jejich rodiny, ani o tom provedené důkazy nejsou v souladu a nespovídají jednoznačně a bez pochybností o průběhu skutkového děje tak, jak je obžalovanému kladen za vinu. O těchto výhrůžkách vypovídaly poškozená a její matka, která uvedla, že byla přítomna telefonnímu hovoru, v němž k těmto výhrůžkám došlo. Poškozená uvedla, že hned po těchto výhrůžkách telefonovala matce a bratrovi obžalovaného, tito svědci však o žádných takových telefonátech nevědí. Naproti tomu poškozená neuvedla, že by o těchto telefonických výhrůžkách informovala svou sestru M[redacted] W[redacted], která naopak uvedla, že o výhrůžkách vystřílením ví od poškozené, která jí ihned poté telefonovala. Poškozená sama uvedla, že se snažila rodičům vysvětlit, že to obžalovaný nemyslí vážně, obžalovaný pak po svém příjezdu se rodičům omlouval. O omluvě však nevypovídala matka poškozené a otec poškozené nehovoří vůbec o žádném takovém incidentu či omluvách obžalovaného. Sestra poškozené naproti tomu uvedla, že k nim obžalovaný po těchto výhrůžkách nepřišel. Tyto rozpory a rozdíly ve výpovědích poškozené i ostatních svědků, včetně členů její rodiny, pak výrazným způsobem vzbuzují výrazné pochybnosti o pravdivosti výpovědi poškozené i ohledně tohoto jednání, byť u matky a sestry poškozené jsou jejich výpovědi zjevně vedeny snahou podpořit a potvrdit tvrzení poškozené, ovšem líčí je odlišně navzájem a odlišně od toho, co vypovídá poškozená. Podle tvrzení poškozené měl obžalovaný výhrůžky zastřením vztahovat na všechny přítomné členy její rodiny, přitom v uvedenou dobu měli u nich na návštěvě být příbuzní, byly zde děti sestry poškozené, která bydlí na stejné adrese jako rodiče poškozené. Přesto ani poškozená, ani její matka či její sestra, které měly být s výhrůžkami obžalovaného seznámeny, o nich nikoho z přítomných neinformovaly, nikoho nevarovaly, tyto hrozby nechaly prostě bez jakékoli reakce a jen vyčkaly příjezdu obžalovaného. Soudu se jeví zcela nepravděpodobné a nelogické, že by poškozená, potažmo její matka či sestra, ohrozily životy a zdraví své i svých příbuzných, zejména dětí, aniž by učinily jakékoli opatření, aby takovému jednání předešly či mu zabránily. Nejen to, ale především rozpory ve výpovědích vzbuzují výrazné pochybnosti o tom, že k takovému jednání vůbec došlo. To i proto, že také ohledně zbraně, kterou měl

obžalovaný hrozit, jsou ve tvrzeních poškozené nesrovnalosti a rozpory. Při znaleckém vyšetření totiž zprvu uváděla, že žádnou zbraň u obžalovaného neviděla, jen že obžalovaný po svém příjezdu udělal pohyb, jako by něco ukládal pod sedačku auta a že jí pouze říkal, že má zbraň, zatímco ve svědecké výpovědi dokonce popsala pistoli i pouzdro, které podle svých slov viděla obžalovaného ukrývat v autě.

45. V kontextu toho, že vztah poškozené a obžalovaného dál pokračoval, plánovala se a následně i proběhla svatba, má soud zcela důvodné pochybnosti o tom, zda skutečně došlo k jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, neboť z provedených důkazů rozhodně nevyplyvá, že by k takovému jednání došlo. Výpověď poškozené, která je v tomto případě jediným usvědčujícím důkazem, se jeví jako zcela nespolehlivá a nevěrohodná, proto ji soud za podklad svého rozhodnutí nemohl vzít. Protože podle přesvědčení soudu nebylo spolehlivě a bez pochybností prokázáno, že se stal skutek pod bodem 1), obžalovaného podle § 226 písmeno a) trestního řádu zprostil obžaloby.
46. Pokud pak jde o skutek pod bodem 2), který byl obžalovanému J. M. kladen za vinu, z provedených důkazů bez jakýchkoli pochybností vyplývá, že obžalovaný s poškozenou sdíleli společnou domácnost ode dne následujícího po svatbě, k níž došlo dne 29. 10. 2015, do 21. 2. 2016, kdy došlo k jejich faktickému rozchodu.
47. Obžalovaný popřel, že by s poškozenou zle nakládal, že by se k ní choval způsobem, který je mu kladen obžalobou za vinu pod bodem 2), je usvědčován výpovědí poškozené. Především je nutno uvést, že žádný ze slyšených svědků nebyl tomuto jednání přítomen, s výjimkou napadení poškozené obžalovaným v Tatrách v druhé polovině ledna 2016. V ostatních případech vycházejí z toho, co jim uvedla poškozená.
48. K napadení poškozené v Tatrách krom poškozené vypovídaly svědkyně M. Ch. a M. W., které uvedly, že napadení byly přítomny. Pokud jde o toto napadení, sama poškozená uvedla, že ji obžalovaný kopl do kolene, spíš ke stehnu, a že po tomto napadení upadla. Ani v tomto není výpověď konzistentní, když jednou uvedla, že spadla na břicho, podruhé, že upadla na zadek. Svědkyně M. Ch. uvedla, že viděla oknem na vzdálenost 3-4 metrů, jak obžalovaný kopl nohou poškozenou do břicha, až spadla na zem, proto okamžitě vstoupila do pokoje, přičemž při svém vstupu ještě viděla tento kop. Už samotné vyličení se jeví nepravděpodobné, protože mezi okamžikem, kdy měla vidět kop, a okamžikem, kdy v reakci na to vstoupila do pokoje poté, co urazila vzdálenost 3-4 metrů, uplynula jistá doba. Svědkyně tak rozhodně nemohla vidět týž kop v době, kdy vstoupila do pokoje. Podle její výpovědi navíc kopnutí mělo směřovat do břicha, zatímco sama poškozená uvedla, že ji obžalovaný měl kopnout do nohy. Své sestře pak následující den řekla, že s ní obžalovaný praštil o stůl a že se jí udělaly podlitiny na noze. Svědkyně W. přitom uvedla, že poté, co slyšela silné rány z pokoje, ihned tam šla a poškozená jí řekla, že se nic nestalo. Nejenže svědkyně W. neuváděla, že by v té době v pokoji byla i jejich matka, která měla být tomu napadení dokonce přítomna, ale její výpověď nekoresponduje s výpovědí svědkyně M. Ch. ohledně času napadení. Svědkyně M. Ch. totiž uvedla, že k tomu došlo v ranních hodinách, po snídani, zatímco svědkyně W. hovoří o době odpolední, po návratu z bazénu. Svědek F. Ch. uvedl, že si všiml modřiny na noze poškozené, nejprve nebyl schopen popsat místo, později uvedl, že ji mněla na stehně, nijak to však neřešil. V této souvislosti je pak třeba znovu zmínit výpověď svědkyně A. Ch., která uvedla, že u poškozené byly modřiny poměrně běžné a časté. Pokud jde o fotografie modřiny na stehně poškozené, kterou poškozená předložila a která byla předložena znalci z oboru soudního lékařství, toto poranění, k němuž se znalec v této souvislosti vyjadřoval, však mělo vzniknout již 2. 1. 2016, tedy několik týdnů před tím. Tyto nesrovnalosti tak vzbuzují výrazné pochybnosti o pravdivosti výpovědi

poškozené a obou svědkyň o fyzickém napadení poškozené obžalovaným na dovolené v Tatrách, bez ohledu reakci obou svědkyň na takové napadení. Poškozená totiž v té době byla těhotná, a jestliže takto brutální napadení, navíc kopnutím do břicha takovou silou, až upadla na zem, jak vypovídá svědkyně Ch[REDACTED], v takové intenzitě, že po silných ranách se na místo ze svého pokoje dostavila svědkyně W[REDACTED], ponechaly bez povšimnutí, bez reakce a nijak je neřešily, svědčí o naprosté bezcitnosti vůči své příbuzné. Svědkyně Ch[REDACTED] jen uvedla, že „tomu nevěnovali pozornost, ale už jim to bylo divné“. Tato reakce je zcela nevěrohodná a nepravděpodobná, zcela odporuje tomu, že po první hádce obžalovaného a poškozené přijeli rodiče poškozené až z Prahy, aby s mladými a rodiči obžalovaného situaci řešili. Pokud jde o toto napadení, jsou zde důvodné pochybnosti o tom, že k takovému jednání vůbec došlo. Výpovědi svědkyň M[REDACTED] Ch[REDACTED] a M[REDACTED] W[REDACTED] o tom, že byly přímými svědkyněmi napadení poškozené obžalovaným, se tak jeví jako snaha podpořit její výpověď a zejména dát do přímé souvislosti s jednáním obžalovaného potrat, k němuž došlo po návratu z této dovolené. Pokud jde o ukončení těhotenství, ze znaleckého posudku z odvětví porodnictví bylo zjištěno, že těhotenství bylo od samého začátku neprosperující. Případné psychické ataky a uváděné násilí nebyly v příčinné souvislosti s ukončením gravidity.

49. Pokud pak jde o další jednání obžalovaného, které popisuje poškozená, tomu nikdo ze slyšených svědků nebyl přítomen ani nezaznamenal žádný verbální či fyzický útok ze strany obžalovaného. Kromě výpovědi poškozené tak není žádný přímý důkaz o tom, že by se ho obžalovaný, který jeho spáchání popírá, dopustil. Za dané situace je tak třeba zvlášť pečlivě hodnotit věrohodnost a pravdivost výpovědi poškozené, a to v kontextu ostatních ve věci provedených důkazů. Předně je třeba uvést, že poškozená opakovaně uváděla, že o všem, co se mezi ní a obžalovaným odehrávalo, věděla jeho matka a jeho švagrová D[REDACTED] K[REDACTED], kterým se svěřovala. Tyto svědkyně její výpověď nepotvrdily. Vzhledem k jejich vztahu k obžalovanému je pak třeba přihlížet i k dalším důkazům. Poškozená dále uváděla, že se svěřovala své kamarádce A[REDACTED] Ch[REDACTED], sestře M[REDACTED] W[REDACTED]. Svědkyně A[REDACTED] Ch[REDACTED] ovšem výpověď poškozené nepotvrzuje, o žádných konkrétních skutečnostech, s nimiž by se jí měla poškozená svěřit, nevypovídá. Pokud jde o svědkyni M[REDACTED] W[REDACTED], ta sice potvrdila některé z poškozenou popisovaných událostí, ovšem řadu z nich vyličila jinak než poškozená, jak bude popsáno níže. Dokonce hovoří o události, o níž sama poškozená vůbec nevypovídala, a sice o napadení poškozené obžalovaným v kabině obchodního centra. Pokud pak jde o rodiče poškozené, kterým se měla poškozená svěřit, byť s odstupem času, i oni vypovídají odlišně, rozpory byly shledány mezi jejich výpověďmi navzájem i mezi jejich výpověďmi a výpovědi poškozené.
50. Ve výpovědích samotné poškozené jsou poměrně zásadní rozpory, které se bohužel nepodařilo ani v doplněném výsledku poškozené odstranit. Jde přitom o rozpory v líčení podstatných skutečností, které nelze pominout. Předně se jedná o popis napadení obžalovaného, které vyústilo znásilněním. V přípravném řízení poškozená vypověděla, že toto napadání trvalo zhruba 15 minut, že ji obžalovaný mlátil pěstí a škrtl na posteli v ložnici. U soudu naproti tomu uvedla, že tento incident proběhl poměrně rychle, že ji obžalovaný chytil pod krkem, začal ji dusit, pak ji povalil na postel a dal jí facku a z ložnice odešel. Vzhledem k tomu, že poškozená odlišně popisuje jak průběh, tak intenzitu útoku, vznikají pochybnosti o tom, zda k takovému útoku skutečně došlo.
51. Pokud pak jde o znásilnění samotné, o kterém mimochodem poškozená nehovořila od počátku, ale začala o něm vypovídat až v průběhu trestního řízení, je třeba uvést, že o ničem takovém nehovoří nikdo ze svědků, jimž se poškozená měla svěřovat, ani její kamarádka, sestra, matka či otec. O znásilnění poškozená nic neuváděla ani v průběhu znaleckého vyšetření znalkyní MUDr. Hübnerovou, Ph.D., které pouze uvedla, že sex probíhal jinak, než jaké byly její představy a že snad měl obžalovaný požadovat praktiky sado-maso. Při

znaleckém vyšetření poškozená neudávala nic o tom, že by pohlavní styk byl vynucován násilím, a v jedné ze svých výpovědí v přípravném řízení poškozená uvedla, že ji po hádce obžalovaný sexuálně zneužil, aniž by k tomu uvedla cokoli dalšího. V hlavním líčení pak, co se týče sexuálního života v manželství, poškozená uvedla, že za dobu manželství měli pohlavní styk z její strany 2x až 3x chtěný a 5x-6x nechťený. V přípravném řízení pak uvedla, že ještě jednou, v době šestinedělí po prodělané interrupci, asi 2 týdny po zákroku, po ní obžalovaný chtěl sex a vykonal na ní soulož proti její vůli. I v tom jsou její výpovědi v rozporu.

52. V další výpovědi v přípravném řízení uvedla, že v ložnici věšela prádlo, obžalovaný k ní přišel zepředu, strčil jí rukou na hrud', ona spadla na postel a on se na ni vrhnul. Jednou rukou jí dal ruce za hlavu, druhou rukou jí roztrhl triko, potom jí stáhl kalhoty a kalhotky od pasu dolů do výše kolen, sám si rozepnul poklopec na teplácích, sundal si boxerky a vykonal na ní soulož. Při tom ona hlasitě křičela o pomoc. To trvalo asi minutu. V hlavním líčení pak uvedla, že se za ní obžalovaný po napadení popsaném v odstavci č. 50 vrátil do ložnice, povalil ji na zem a tam ji sexuálně zneužil. Ještě před tím, než z ní strhl oblečení a sebe svlékl, řekl jí, že když bude křičet, že ji zabije. Bez ohledu na to, zda by pohlavní styk mohl být proveditelný za situace, kdy poškozená měla ve výši kolenou kalhoty a kalhotky, je třeba zdůraznit, že se obě verze poškozené o průběhu skutkového děje odlišují, odlišují se i v tom, zda ke znásilnění došlo na posteli či podlaze.
53. Rozpory jsou i v popisu událostí, které následovaly po tomto znásilnění, když v přípravném řízení uvedla, že ke znásilnění došlo odpoledne, ona pak byla do večera v ložnici, poté se šla vykoupat a šla si lehnout. Obžalovaný za ní přišel do ložnice s tím, že to tak nemyslel, a při tom měl v ruce nůž. V hlavním líčení naopak uvedla, že s nožem za ní obžalovaný přišel bezprostředně poté, co ji zneužil, a začal s ním před ní mávat. Tyto verze výpovědi poškozené jsou rovněž odlišné.
54. Pokud tedy jde o znásilnění, dospěl soud k závěru, že rozporů ve výpovědích poškozené je příliš mnoho, jsou zcela zásadní v popisu průběhu útoku, jeho intenzity, místa. Takové rozpory nelze je vysvětlit prostým plynutím času, při absenci vysvětlení ze strany poškozené pak nelze dospět k jinému závěru, než že pochybnosti o tom, zda k takovému jednání vůbec došlo, jsou více než opodstatněné.
55. Pokud pak poškozená v přípravném řízení uvedla, že jí měl obžalovaný po návštěvě příbuzných v Jenči na začátku prosince 2015 přiložit na hrud' sekáček na maso, o kterém ostatně obžalovaný tvrdí, že v domácnosti vůbec neměli, v hlavním líčení naproti tomu uvedla, že jí sekáček obžalovaný přiložil ke krku. I v tom je tedy výrazný rozpor. Další rozpor nastal v tom, že poškozená v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaný poté odešel z bytu, vrátil se celý od bláta a druhý den jí řekl, že někde upadl. Naproti tomu v hlavním líčení uvedla, že po tomto útoku sekáčkem, když obžalovaný z bytu odešel, podařilo se jí sebrat klíče od bytu a z bytu utéct a zavolat svému otci, ten otci obžalovaného, že poté její rodiče přijeli do bytu spolu s rodiči obžalovaného, kde situaci řešili. O ničem takovém však svědci M. a F. Ch. ani V. a V. M. nevypovídali. V této souvislosti nelze pominout ani tvrzení poškozené o tom, že jí obžalovaný bral mobilní telefon. Její tvrzení o tom, že otce na pomoc přivolala ze svého mobilního telefonu, který podle jejího tvrzení měl mít při tomto incidentu u sebe obžalovaný, tak rovněž nepřispívá věrohodnosti výpovědi poškozené a vzbuzuje pochybnosti o její pravdivosti. Výpověď poškozené tak zůstává osamocená, není podpořena jinými důkazy, přičemž opět vzhledem k zásadním rozporům o průběhu tohoto útoku a událostí po něm následujícím, taková výpověď neskýtá spolehlivý podklad pro rozhodnutí soudu.
56. O společné schůzce obžalovaného, poškozené a jejich rodičů zhruba 2-3 týdny po svatbě v bytě obžalovaného a poškozené v Kladně, vypovídají všichni zúčastnění. Zatímco

obžalovaný a jeho rodiče uváděli, že důvodem této schůzky bylo domluvit se o finanční situaci novomanželů, poškozená a její rodiče uváděli, že důvodem byla hádka, k níž mezi ní a obžalovaným došlo. Nicméně i zde jsou rozpory mezi tím, co uváděla poškozená a co uvedli její rodiče nebo její sestra. Poškozená vypověděla o tom, co předcházelo této schůzce a co bylo jejím důvodem, že jí obžalovaný vyčítal, že si telefonuje s matkou a se sourozenci, poté ji chytil za krk, vyzdvihl do vzduchu a bouchal jí hlavou o zeď. Po tom měla hodně poškrábaný krk od řetízku, který měla na krku. Ačkoli pak poškozená uvádí, že její otec šrám na krku viděl, ten o ničem takovém nevypovídá, naopak uvedl, že poškozená měla ještě otisk ruky na tváři (což samo o sobě vzbuzuje pochybnosti, neboť je třeba vzít v úvahu, že svědci přijeli do Kladna z Prahy až několik desítek minut po telefonátu, po takovou dobu stopy po facce na tváři rozhodně zůstat nemohly). Ani nepotvrdil, že by jej telefonicky do Kladna přivolala samotná poškozená, naopak uvedl, že jej požádal otec obžalovaného, aby přijeli. Naproti tomu matka poškozené vypověděla, že v době jejich příjezdu měla poškozená podlité oko. O podlitém oku u poškozené ovšem hovořil svědek F. Ch. až v souvislosti s poslední návštěvou poškozené u nich doma cestou ze Špindlerova Mlýna. Tato rozdílná tvrzení, přičemž ani zde se nepodařilo rozpory věrohodně vysvětlit. Stopy násilí, o nichž vypovídají svědci, neodpovídají vylicení útoku poškozenou, která o ani facce v tomto případě vůbec nehovořila. Ta naopak hádku končící fackou vztahuje ke svému svátku, tedy ke dni 12. 12. 2015, který měla až měsíc po této společné schůzce. Sestra poškozené M. W. pak k tomuto incidentu na rozdíl od poškozené uvedla, že poškozená poté, co utekla z bytu, nejprve telefonovala jí, načež ona informovala bratra se žádostí o pomoc, a že poškozená se poté vrátila do bytu, kde na základě gest obžalovaného rodičům řekla, že měli výměnu názorů.

57. Stejně tak pokud jde o rozbité dveře u koupelny, které měl po hádce s poškozenou obžalovaný rozbít, liší se výpovědi svědků a poškozené ohledně toho, po kterém z incidentů se to mělo stát.
58. Ve shodě s tvrzením poškozené ohledně napadení obžalovaným v Nemocnici Na Bulovce, při kterém ji měl škrtit, není ani výpověď svědka V. M. mladšího, který byl jejich dohadování přítomen, takové napadení nezmiňuje ve své výpovědi ani svědek F. Ch., o stopách po něm nehovoří ani lékařské zprávy o vyšetření, která poškozená v uvedený den v této nemocnici po odchodu obžalovaného absolvovala.
59. Až ve své poslední výpovědi v přípravném řízení na dotaz, zda má nějaké fyzické následky z jednání obžalovaného, poškozená uvedla, že ji obžalovaný pálil cigaretami, přitom nikdy před tím v žádném svém vyjádření o ničem takovém nehovořila. Nebyla schopna uvést, kdy a za jakých okolností k tomu došlo, jen že to bylo v bytě a že se to stalo ve dvou případech. Z výpovědi slyšených svědků i samotného obžalovaného přitom bylo zjištěno, že obžalovaný nikdy nekouřil, a stejně tak nekouřila poškozená. Z toho vyplývá, že v jejich domácnosti cigarety nebyly běžně k dispozici, a není tak zřejmé, jakými cigaretami by měl obžalovaný opakovaně poškozenou, kde by je vzal. Znalkyně z odvětví soudního lékařství MUDr. Olga Plocková Tatičová skutečně na vnitřní straně levého předloktí poškozené shledala sedm kožních jizev, které svým charakterem a tvarem odpovídají popálení cigaretou, ovšem jizvy jsou zhojené a nelze určit jejich stáří. Nelze tedy jednoznačně určit, zda jizvy vznikly skutečně v době manželství obžalovaného a poškozené, resp. že je poškozené udělal opravdu obžalovaný. I ohledně tohoto jednání je obžaloba postavena toliko na výpovědi poškozené. K tomuto závěru vede soud mimo jiné absence bližšího ukotvení událostí, při kterých mělo k pálení cigaretou dojít, když v tomto případě je výpověď poškozené velmi vágní, neurčitá a neobvykle stručná, přitom jde o výrazně neobvyklé a zásadní jednání, zatímco ostatní hádky i dohady s obžalovaným či jeho rodinou poškozená vždy vázala na nějakou jinou skutečnost, popisovala je do detailů, byť ty se v průběhu jejích výpovědí lišily, a vztah a zejména manželství s obžalovaným, které trvalo necelé 4 měsíce, popisovala téměř den po dni.

60. Další tvrzení poškozené o tom, že ji obžalovaný nespustil z očí a že byl neustále s ní, takže se nemohla nikomu svěřit, že ji obžalovaný odebral mobilní telefon a že kontroloval její hovory, vyvrátila sama ve svých výpovědích, v nichž popisovala velmi časté telefonáty s členy své rodiny i s členy rodiny obžalovaného, které podle svých výpovědí vždy telefonicky informovala o konfliktech, dohadách a hádkách s obžalovaným. Skutečnost, že byli v neustálém telefonním kontaktu s poškozenou, pak vypovídají i všichni slyšení svědci. Poškozená denně telefonovala s matkou i v únoru 2016, kdy rodiče nenavštívila asi 10 dnů, o čemž vypovídají oba její rodiče. Nikdo ze slyšených svědků neuváděl, že by se snad poškozené nemohl dovolat. Uvedli také, že poškozená s nimi probírala hádky a různé dohady s obžalovaným, což by za situace, kdy by obžalovaný její hovory kontroloval, jistě nečinila a ani činit nemohla. Svědkyně W [redacted] mimo jiné také uvedla, že se k poškozené telefonicky ohlásila na návštěvu a že ta jí pak řekla, že je zamčená v bytě. I to odporuje výpovědi poškozené o tom, že jednak neměla k dispozici svůj mobilní telefon, když byla sama v bytě, jednak že obžalovaný byl stále s ní a neustále ji kontroloval. Přestože poškozená uváděla, že si zranění způsobená obžalovaným nefotila, protože ji obžalovaný kontroloval telefon, pořídila byt' ne zcela zřetelné fotografie podlitiny na stehně a podlitiny u oka, které byly následně předloženy znalci MUDr. Ivanu Procházkovi. To by zajisté nebylo možno v případě, kdy by poškozená volně nedisponovala mobilním telefonem a kdy by ji obžalovaný mobilní telefon kontroloval. Tyto skutečnosti naopak spíš podporují výpověď obžalovaného, který uváděl, že poškozená měla svůj mobilní telefon u sebe a že jí každý den kupoval kredit, protože ho protefonovala, jakož i výpověď jeho otce, s kterým o kupování kreditu pro poškozenou hovořil. Ani tvrzení poškozené o tom, že nemohla jít nikam sama bez obžalovaného, nebylo potvrzeno, naopak sama poškozená uváděla, že chodila do solária, kam chodila sama, bez přítomnosti obžalovaného, což potvrdili i ostatní slyšení svědci, zejména svědkyně A [redacted] Ch [redacted] a M [redacted] W [redacted] či D [redacted] K [redacted], které rovněž uvedly, že se s poškozenou navštěvovaly a že spolu chodily nakupovat, že obžalovaný chodil do fitka a že obžalovaný s otcem prodával a myl auta. Z toho je zřejmé, že obžalovaný nebyl s poškozenou neustále, že nekontroloval její mobilní telefon ani její trávení času tak, jak ona tvrdí.
61. Pokud jde o vyjádření poškozené ohledně toho, zda a komu se svěřovala, na straně jedné vypověděla, že se nesvěřovala nikomu, protože ji obžalovaný nespustil z očí a byl neustále s ní, bral jí mobilní telefon a zamykal ji doma, takže se nemohla nikomu svěřit. Na straně druhé však sama opakovaně uváděla, že se s chováním obžalovaného vůči ní a s každým z útoků obžalovaného bezprostředně po něm vždy svěřovala matce obžalovaného, jeho švagrové říkala, že jí obžalovaný nadává, a svěřovala se také sestře M [redacted] W [redacted] a kamarádce A [redacted] Ch [redacted], kterým řekla tak 20 %. Jak svědkyně V [redacted] M [redacted], tak svědkyně D [redacted] K [redacted], potvrdily, že s poškozenou byly v častém kontaktu, osobním i telefonickým, že spolu s poškozenou trávily spolu dost času a hovořily s ní, avšak obě popřely, že by s poškozenou řešily nějaké problémy ve vztahu s obžalovaným nebo stížnosti na jeho chování. Také svědkyně M [redacted] W [redacted] i A [redacted] Ch [redacted] potvrdily, že se jim poškozená svěřovala, zejména své sestře popisovala různé hádky a dohady. Pokud se jim pak svěřila s násilným chováním ze strany obžalovaného, nijak to neřešily, což vysvětlovaly tím, že je poškozená prosila, ať to nikomu neříkají. Přitom svědkyně W [redacted] tvrdila, že měla o sestru strach. Doslova uvedla, že poškozenou zbožňuje, že k ní má skvělý vztah. Sama svědkyně však přesto nedokázala věrohodně a logicky vysvětlit, proč za situace, kdy se jí měla poškozená svěřovat s jednotlivými událostmi, při kterých byla obžalovaným bita a týrána takovým způsobem, v takovém intenzitě a v takovém rozsahu, jak svědkyně popisuje, své sestře nijak nepomohla. Žádnou pomoc přitom poškozené neposkytla ani ona ani její matka, které měly být dokonce přítomny poměrně brutálnímu útoku obžalovaného na těhotnou poškozenou při dovolené na Slovensku, které k tomu pouze uvedly, že jim to už bylo divné, ale že to neřešily proto, že si to poškozená nepřála. Toto zdůvodnění vyznívá naprosto

absurdně samo o sobě, navíc i v kontextu toho, co měl soud možnost sám pozorovat, tedy jak ochrannitelsky a pečovatelsky se všichni členové rodiny k poškozené chovali, když byla přítomna u soudu, ať osobně, tak i v průběhu videokonference.

62. S ohledem na všechny shora rozvedené důkazy tak lze uzavřít, že pokud příbuzní poškozené, především její matka M. Ch., sestra M. W., otec F. Ch., ale i kamarádka A. Ch. popisovali útoky ze strany obžalovaného, sami jim přítomni nebyli, a byť uvedli, že mají informace o těchto útocích od poškozené, popisují skutkový děj odlišně od poškozené. Odlišně popsaly napadení poškozené obžalovaným, kterému měly být přítomny na dovolené na Slovensku i svědkyně M. Ch. a M. W., jejichž výpovědi nejsou v souladu navzájem a nejsou v souladu ani s výpovědí poškozené. Jak bylo již výše zmíněno, naopak svědkyně W. popsala útok obžalovaného na poškozenou ve zkušební kabině v nákupním centru, o které se ovšem poškozená vůbec nezminila v žádné ze svých podrobných výpovědí. Jak už bylo také již výše zmíněno, ani matka poškozené, ani její sestra či kamarádka A. Ch., ačkoli uvádějí, že věděly již v době manželství poškozené, že je obžalovaný na poškozenou hrubý a vulgární, že jí ubližuje i fyzicky a že vyhrožuje usmrcením celé rodiny, naprosto nelogicky a bez věrohodného vysvětlení neučinily vůbec žádné kroky k tomu, aby takovému jednání zamezily, aby samy poškozené jakkoli pomohly, například tím, že by požádaly kohokoli o pomoc, poškozené umožnily z takového vztahu uniknout, nebo takové jednání oznámily příslušným orgánům. Jejich zdůvodnění, že si poškozená nepřála a prosila je, aby to nikomu neříkaly, je zcela nevěrohodné. Takové vysvětlení odporuje také výsledkům znaleckých posudků, které byly k poškozené zpracovány, z nichž naopak vyplývá, že poškozená je osobou, která má zažitě, že jí vždycky někdo v rodině pomůže. Pokud by se tedy svěchovala svým blízkým s hrubým nakládáním a násilným chováním ze strany obžalovaného, činila by tak právě s ohledem na své osobnostní založení a s ohledem na svou výchovu právě proto, aby od nich získala pomoc, nikoli proto, aby je od takové pomoci zrazovala. Je přitom zřejmé ze všech výpovědí, že rodinní příslušníci a kamarádka poškozené i rodinní příslušníci obžalovaného byli poměrně podrobně informováni o jejich záležitostech, ať osobně, či telefonicky, že jejich záležitosti všichni projednávali a řešili. Řešili i běžné dohady a jejich různé názory, je tak nevěrohodné, že by takové jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu, všichni nechali bez reakce a jen konstatovali, že už jim to bylo divné, jak o řadě konkrétních skutečností hovořili zejména rodiče a sestra poškozené.
63. Naopak všechny tyto výpovědi, tedy zejména výpovědi poškozené, ale i výpovědi její matky, sestry a kamarádky, svědčí o snaze vykreslit obžalovaného v co nejhorších barvách, jako labilního, výbušného násilníka. Tomu však odporují zjištění znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který u obžalovaného nezjistil žádné známky duševní poruchy či choroby, ani poruchu osobnosti. Obžalovaný podle zjištění znalce není disponován k nepřiměřené agresivním reakcím v psychosociálně stresujících situacích. Ke stejným závěrům pak došel i ošetřující lékař poškozeného, MUDr. Kučera.
64. Bylo také třeba hodnotit způsob, jakým se poškozená chovala před soudem, ať při první výpovědi, ale také v doplňující výpovědi prováděné prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Při své první výpovědi poškozená hovořila zcela mechanicky, téměř strojově, bez projevu jakýchkoli emocí, jaké v praxi vidáme u poškozených v obdobných kauzách. Její výpověď byla naprosto chronologicky uspořádaná, bez jakéhokoli doplňování detailů či vracení se v čase. Z těchto důvodů působila taková výpověď naučeně, nacvičeně, nikoli jako spontánní výpověď a vzpomínky na prožité. Poškozená svou první výpověď před soudem nedokončila s tím, že jí je nevolno. K této výpovědi došlo ve velmi horkém letním dni, kdy se venkovní teploty pohybovaly kolem 35 °C, přičemž jednací síň není klimatizována. Vzhledem k tomu, že v dané době probíhaly v bezprostředním okolí soudu stavební úpravy, při kterých dělníci řezali žulové obrubníky chodníků, bylo třeba nechat uzavřená okna, aby nedošlo

k rušení kvality zvukové nahrávky hlavního líčení. V jednací síni bylo přítomno nejméně 8 dalších osob, teplota v místnosti byla vysoká a byl vydýchaný vzduch, nelze se divit tomu, že poškozené se udělalo za takové situace nevolno, když také z vyjádření znalkyně PhDr. Hübnerové vyplynulo, že takoví lidé, jako je poškozená, jsou náchylní ke zkratkovému jednání a k omdlávání. V řízení před vydáním prvního meritorního rozhodnutí v této trestní věci pak již poškozená znovu vyslýchána nebyla i vzhledem k lékařským zprávám o jejím zdravotním stavu, jakož i výpovědi jejího ošetřujícího lékaře MUDr. Kubeje či závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví klinická psychologie. Přestože bylo po zrušení věci krajským soudem přistoupeno také s ohledem na závěr znaleckého posudku prof. MUDr. Rabocha, DrSc. k výsledku poškozené prostřednictvím videokonferenčního zařízení, aby tak bylo zamezeno jejímu přímému kontaktu s obžalovaným či jeho rodinnými příslušníky, kterého se poškozená obávala, nevedlo to k vyjasnění rozporů a k řádnému objasnění věci, neboť poškozená odmítala v tomto případě jakkoli spolupracovat, k věci se znovu vůbec nevyjádřila a posléze sdělila, že jí není dobře. Bez povšimnutí nelze ponechat ani skutečnosti, že i v tomto případě byl přítomen bratr poškozené, který poté, co poškozená jen sdělila, že jí není dobře, okamžitě zasáhl a poškozenou začal ihned opečovávat, stejně tak, jako před tím jeho rodiče v době, kdy poškozené byla slyšena poprvé před soudem. V jejím dalším výsledku pak nebylo pokračováno ani tento den ani později, s ohledem na zprávu jejího ošetřujícího psychiatra MUDr. Kubeje, který sdělil, že další výslech poškozené před soudem by mohl ohrozit její zdraví.

65. S ohledem na všechny shora zmíněné skutečnosti jak pak třeba vzít v úvahu i všechny širší okolnosti případu, nejen osobnost samotné poškozené, rodinu, v níž vyrůstala, vztahy a způsob života, který tato rodina tradičně udržuje, ale i vztahy obžalovaného, a potažmo i jeho rodiny, s rodinou poškozené.
66. Znalkyně Mgr. Hübnerová popsala osobnost poškozené jako výrazně submisivní, podrobivou, podmanitelnou, neurotickou, labilní, která nikdy nebyla vystavena presu. Z jejího klinického i testového vyšetření vyplynulo, že poškozená byla vystavena dlouhodobému traumatu. Toto trauma bylo z celého jejího vztahu s obžalovaným, z jeho průběhu, ze vzájemného soužití, možná k němu přispěly i rodiny poškozené i obžalovaného. Trauma měla poškozená i z potratu. V jejím případě, s ohledem na její osobnost, toto trauma, vyvinutý tlak nemusel být ani tak obrovský, stačilo na ni zvýšit hlas, zařvat. Při vyšetřování poškozená popisovala verbální útoky, nikoli fyzické. Osobnostní charakteristika poškozené byla stejná v době vyšetření i v době, kdy se s obžalovaným seznámila, tedy byla velmi submisivní, labilní. Byla také velice nezkušená, nezralá. Neustále volala rodičům, bratrovi, sestře, kamarádce, je prostě taková a má zažité, že jí vždycky někdo v rodině pomůže. Chtěla ze vztahu a od problémů pryč, tak utekla k rodičům. Poškozená je velmi silně determinovaná prostředím, z kterého vyšla, tedy rodinou, vztahy v rodině i způsobem života rodiny.
67. Poškozenou jako submisivní, poslušnou, hodnotí i slyšení svědci, z jejichž výpovědí je patrná i její silná vázanost poškozené na rodiče a sourozence. Například svědkyně A ■■■■■ Ch ■■■■■ uvedla, že poškozená je dobrotivá, poslušná, rodiče se poslouchají, poškozená nikdy nedělala nic za jejich zády, nestalo se, že by udělala něco proti vůli táty nebo mámy.
68. Z lékařských zpráv i z obou znaleckých posudků z oboru psychiatrie, které byly vypracovány na poškozenou, bylo zjištěno, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou. Oba znalci ve svých závěrech vycházeli z dřívější opakované diagnózy, která vyznívá z lékařských zpráv jejího psychiatra a z opakovaných hospitalizací. V hlavním líčení oba znalci vysvětlili, že jde o reakci na prožité trauma, na jakýkoli traumatický zážitek, aniž by bylo možno znaleckým vyšetřením jednoznačně zjistit, o jaké trauma šlo. Znalkyně MUDr. Kašpárková uvedla, že pro poškozenou byl traumatizující její vztah s manželem. Poškozená byla velmi nevyzrálá, šlo o její první známost, první vážný vztah, který skončil špatně, traumatizující pro ni byla

i skutečnost, že přišla o dítě. V případě poškozené se následně vyvinul strach ze setkání s obžalovaným. Znalec prof. MUDr. Raboch, DrSc. u poškozené konstatoval psychastenii. Lidé s psychastenii mají tendenci projevovat stavy úzkosti a napětí, pocity iracionálního strachu a nepřiměřenosti, změny nálady způsobené vývojem myšlenek a fixně opakujících se myšlenek v mysli osoby. Tyto obsedantní myšlenky jsou obvykle spojeny s konkrétní myšlenkou, která se objevuje opakovaně a vyvolává vážné obavy, vysokou úroveň úzkosti a úzkosti. To je ovšem stav nevyvolaný působením obžalovaného. Také znalkyně Mgr. Hübnerová hodnotila vztah a soužití obžalovaného a poškozené jako nesoulad dvou nezralých partnerů, nesoulad dvou povah, které se vůbec neměly sejit.

69. Z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaný a poškozená uzavřeli manželství a začali spolu žít po velmi krátké známosti, aniž by se stačili dostatečně poznat. Do svatby se viděli jen několikrát, vždy po krátkou dobu a vždy jen v přítomnosti dalších osob. Po svatbě začali spolu žít v Kladně, což přineslo určité problémy. Tyto problémy byly podle závěrů soudu dány nejen jejich věkem, nezkušeností a nezralostí, ale i povahovými odlišnostmi, a také odlišným rodinným zázemím a naprosto odlišným způsobem života rodin, ze kterých pocházejí. Začalo docházet k dohadům a hádkám, o kterých především poškozená mluvila před znalkyní, a které podrobně popisovali jak poškozená, tak obžalovaný ve svých výpovědích, které se týkaly běžného chodu a vedení domácnosti, četnosti kontaktů s rodiči obou, vztahů obou k rodinným příslušníkům druhého, ale také, a to především, celkového způsobu života, obživy a zaměstnání. Poškozená je velice silně vázána na svou rodinu, která ji ochraňuje a ke které se vždy utíká o pomoc. Z provedených důkazů je zřejmé, velice těžce nesla už jen odloučení od rodičů a sourozenců, s kterými do té doby trávila veškerý svůj čas. Namísto toho, aby zůstala i po uzavření manželství v jejich středu, bydlela s obžalovaným v jiném městě, kde byla sama, neměla zde žádné kamarády ani jiné známé, s výjimkou rodinných příslušníků obžalovaného. Pro svou nezkušenost a nezralost nebyli obžalovaný a poškozená schopni poradit si s běžnými problémy ve vztahu a nebyli schopni je řešit adekvátním způsobem. O jejich nepřipravenosti na manželství a na společné soužití svědčí i ta skutečnost, že spolu žili pouhé 4 měsíce, během kterých došlo k tak zásadnímu narušení jejich vzájemných vztahů natolik, že došlo k jejich rozchodu a poté i rozvodu manželství. Tato nezkušenost a nezralost se vztahuje také na intimní stránku jejich manželství, když k prvnímu intimnímu styku mezi nimi došlo až po svatbě. Byť poškozená uvedla, že z její strany byla řada intimních styků nechtěná, není zřejmé, zda to vůbec dala obžalovanému najevo, přičemž důvodné pochybnosti o vynucování si pohlavního styku násilím ze strany obžalovaného, soud již popsal v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku, když ohledně nich není výpověď poškozeného spolehlivým podkladem především pro svou rozporuplnost. Svou roli na ukončení vztahu a manželství obžalovaného a poškozeného podle závěrů soudu mělo také předčasné ukončení těhotenství, které podle zjištění znalkyně bylo pro poškozenou traumatizující, když i z výpovědí svědků vyplývá, že poté už poškozenou a obžalovaného nic nespojovalo. Podle závěrů soudu však na rozpadu vztahu a manželství obžalovaného a poškozené, jakož i na vyhrocení vztahů mezi jejich rodinami, mělo rozhodnutí obžalovaného nepodílet se na podnikání rodiny poškozené, tedy kočování s atrakcemi, ačkoli jim to před svatbou přislíbil, a proto jejich rodiny obstarali atrakci, s níž měli obžalovaný a poškozená jezdit, zatímco on upřednostňoval dosavadní způsob života a zaměstnání, který do té doby vedl. To by pro poškozenou znamenalo trvalé odloučení od rodiny a zásadní změnu stylu života, neboť nikdy do žádného zaměstnání nechodila, vždy byla se svou rodinou, se kterou se od jara do podzimu podílela na provozování atrakcí, případně pomáhala s péčí o domácnost a o děti své sestry, a přes zimu užívala finančních prostředků, které v sezóně získali.
70. Bez povšimnutí nelze nechat ani další okolnosti, k nimž došlo po rozchodu obžalovaného a poškozené, a časové souvislosti těchto okolností. Dva dny po tomto rozchodu, dne 23. 2.

20216 fyzicky napadli rodinní příslušníci poškozené, včetně jejího otce a bratřů, obžalovaného, jeho bratry a jeho otce, jimž způsobili zranění, které bylo v případě otce obžalovaného kvalifikováno, jako těžká újma na zdraví, za což byli následně odsouzeni pravomocným rozsudkem zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 16/2017. Z obsahu tohoto rozsudku vyplývá, že tento incident vznikl kvůli rozchodu obžalovaného a poškozené, když příbuzní poškozené dojeli pro věci poškozené a vrátit obžalovanému klíče od bytu, přičemž obžalovaného zpočátku verbálně napadli kvůli tomu, že poškozenou opustil a potom došlo k fyzickému napadání, vyřizování si účtů. Teprve až po této události, když s ohledem na závažnost poranění, které po tomto útoku utrpěli obžalovaný J. M. a především jeho otec, svědek V. M., bylo zřejmé, že dojde k trestnímu stíhání rodinných příslušníků poškozené, kteří se útoku účastnili, došlo k trestnímu oznámení o týrání a posléze i znásilnění poškozené obžalovaným.

71. Když pak soud vezme v úvahu nejen tyto okolnosti a souvislosti, včetně té, že poškozená postupně své výpovědi měnila, její výpovědi nejsou v souladu ani s tím, s čím se měla svěřit své sestře, kamarádce a matce (bez ohledu na to, že její výpovědi nepotvrdili matka či švagrová obžalovaného nebo jeho otec), že poškozená je vychována v tom, že se rodiče poslouchají a vždy dělá to, co jí rodiče řeknou, jak vyplývá mimo jiné i z výpovědi svědkyně A. Ch., mechanickým až strojovým způsobem první výpovědi před soudem a následnou neochotou, snahou vyhnout dokončení výpovědi a odstranění závažných rozporů až toto nakonec zmařit, pak vyvolává velmi vážné pochybnosti o pravdivosti výpovědi poškozené o tom, že by se obžalovaný vůči ní choval takovým způsobem, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 2). Takovému závěru pak nasvědčuje zvyšující se strach poškozené z obžalovaného a z jeho rodiny a zvyšující se stres z výpovědi před soudem, které by se naopak plynutím času měly snižovat. Tento závěr soudu pak podporuje i další odsouzení otce poškozené, svědka F. Ch., jeho bratra, syna a dalších rodinných příslušníků rozsudkem Okresního soudu v Kladně sp. zn. 2 T 98/2019, pro křivé obvinění a křivé svědecké výpovědi, kterých se dopustili lživě uváděnými skutečnostmi ohledně napadení a způsobení zranění obžalovanému J. M. a svědku V. M. st., které bylo předmětem trestního řízení u téhož soudu vedeného pod sp. zn. 1 T 16/2017. Právě toto odsouzení vypovídá o vztahu rodiny poškozené k pravdivému uvádění skutečností před orgány činnými v trestním řízení, včetně soudu.
72. Soud tak po velmi pečlivém hodnocení všech provedených důkazů, všech okolností případu dospěl k závěru, že nemá bez zcela spolehlivě a bez jakýchkoli pochybností prokázáno, že by opatřené a provedené důkazy prokázaly, že by se obžalovaný vůči poškozené choval takovým způsobem, jaký je popisován ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 2). Lze jen shrnout, že obžaloba byla postavena především na výpovědi poškozené, která podle závěrů soudu vzhledem k výše uvedenému není spolehlivým podkladem pro rozhodnutí soudu, když v ní samotné je řada zásadních nesrovnalostí a významných rozporů, tvrzení poškozené nejsou podpořena provedenými důkazy, když ani výpovědi jejích rodinných příslušníků, kteří vypovídají ve prospěch poškozené a v neprospěch obžalovaného, zcela jednoznačně její výpovědi nepotvrzují, naopak jejich výpovědi jsou v popisu řady konkrétních událostí v rozporu tím, co uvádí poškozená, odporují si i navzájem. Tyto rozpory přitom nebyly žádným ze svědků věrohodně vysvětleny, nebyly ani věrohodně a logicky vysvětleny reakce svědků na jednotlivé konkrétní útoky, o kterých měli být informováni či jim dokonce měli být přítomni, přičemž i v popisu útoku, kterým měli být přítomni, se výpovědi svědků liší, což nelze vysvětlit ani tím, že se poškozená s jednotlivými událostmi svěřovala později. Výpovědi poškozené a jejích rodinných příslušníků naopak svědčí o jejich snaze obžalovanému co nejvíc uškodit, a to i s ohledem na vztahy obou rodin, jak se vykrystalizovaly po ukončení vztahu obžalovaného a poškozené a které byly předmětem zvlášť vedeného trestního řízení.

73. Protože vznikly důvodné pochybnosti o tom, zda se skutek stal tak, jak je obžalovanému kladen za vinu, soud jej v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ podle § 226 písmeno a) trestního řádu zprostil obžaloby i pro tento skutek.
74. Poškozené S [REDACTED] F [REDACTED], rozená Ch [REDACTED] a Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se k trestnímu řízení připojily řádně a včas. Vzhledem ke zprošťujícímu rozsudku však soudu nezbylo než obě poškozené podle § 229 odst. 3 trestního řádu s jejich nároky na náhradu škody odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve třech vyhotoveních do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného stejnopisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Kladno 22. září 2022

Mgr. Ladislava Lužanová, v. r.
předsedkyně senátu